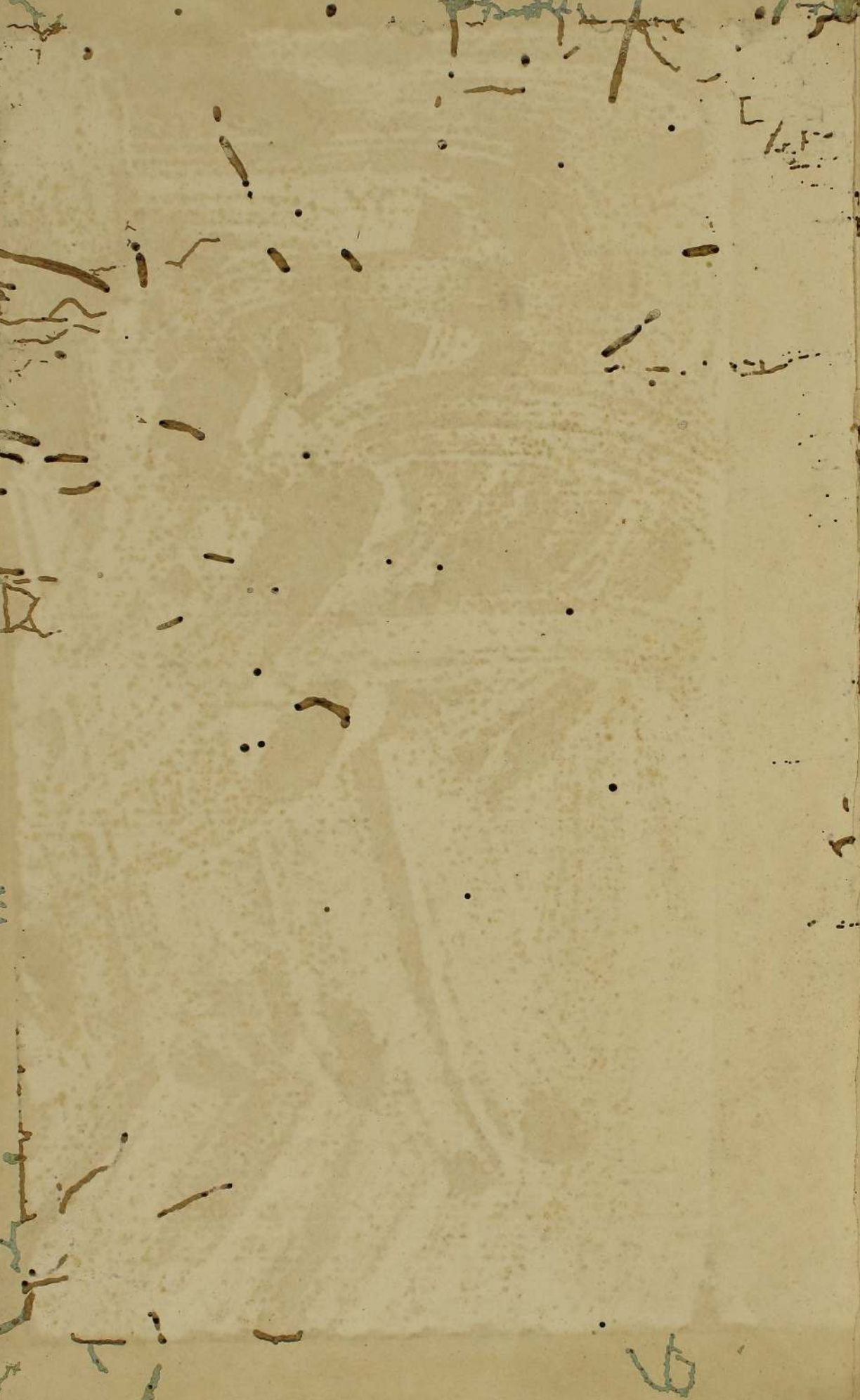

நற் சீ ந்துளை

C. NO. 200

S. 918

நற்சிந்தனை

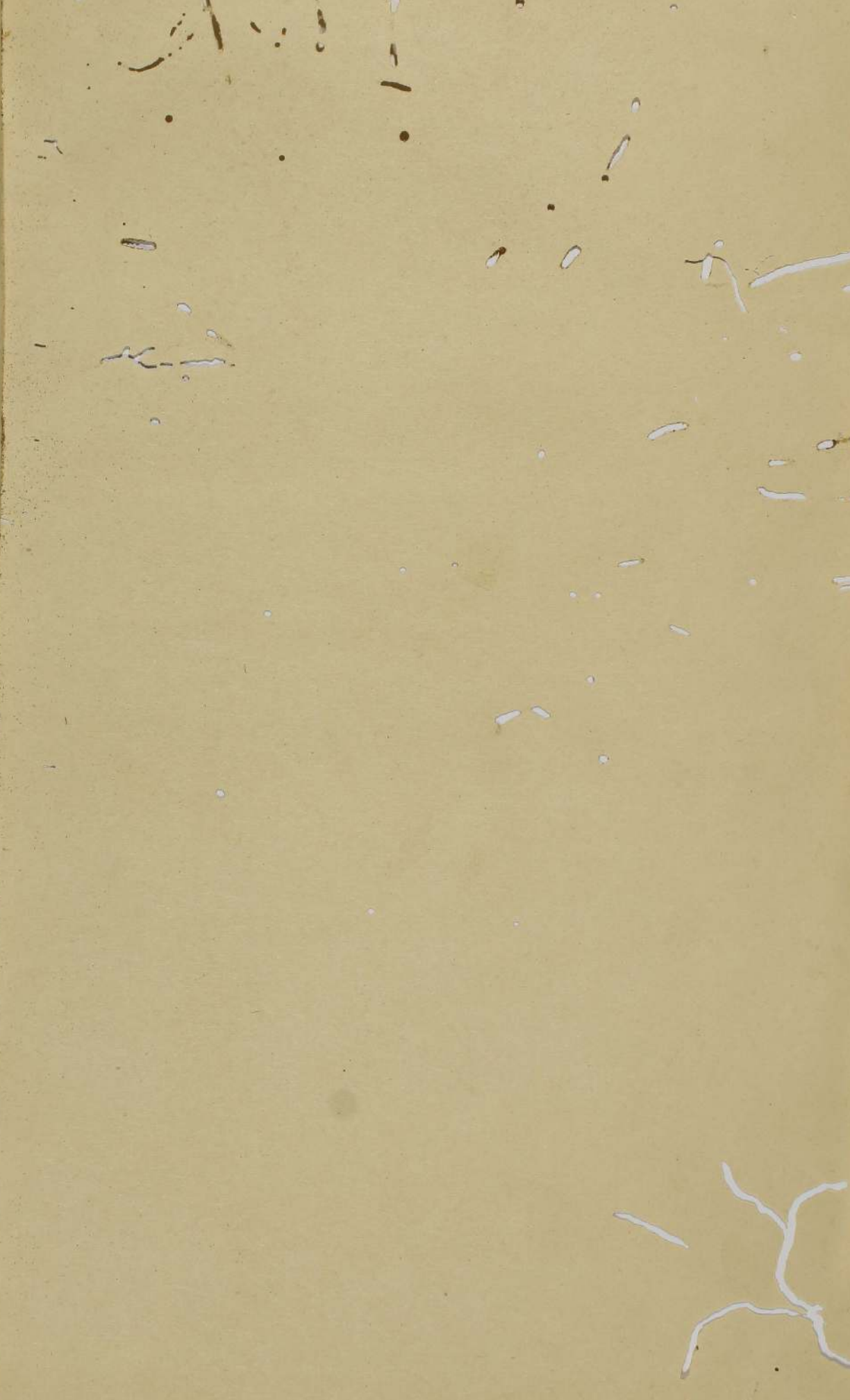

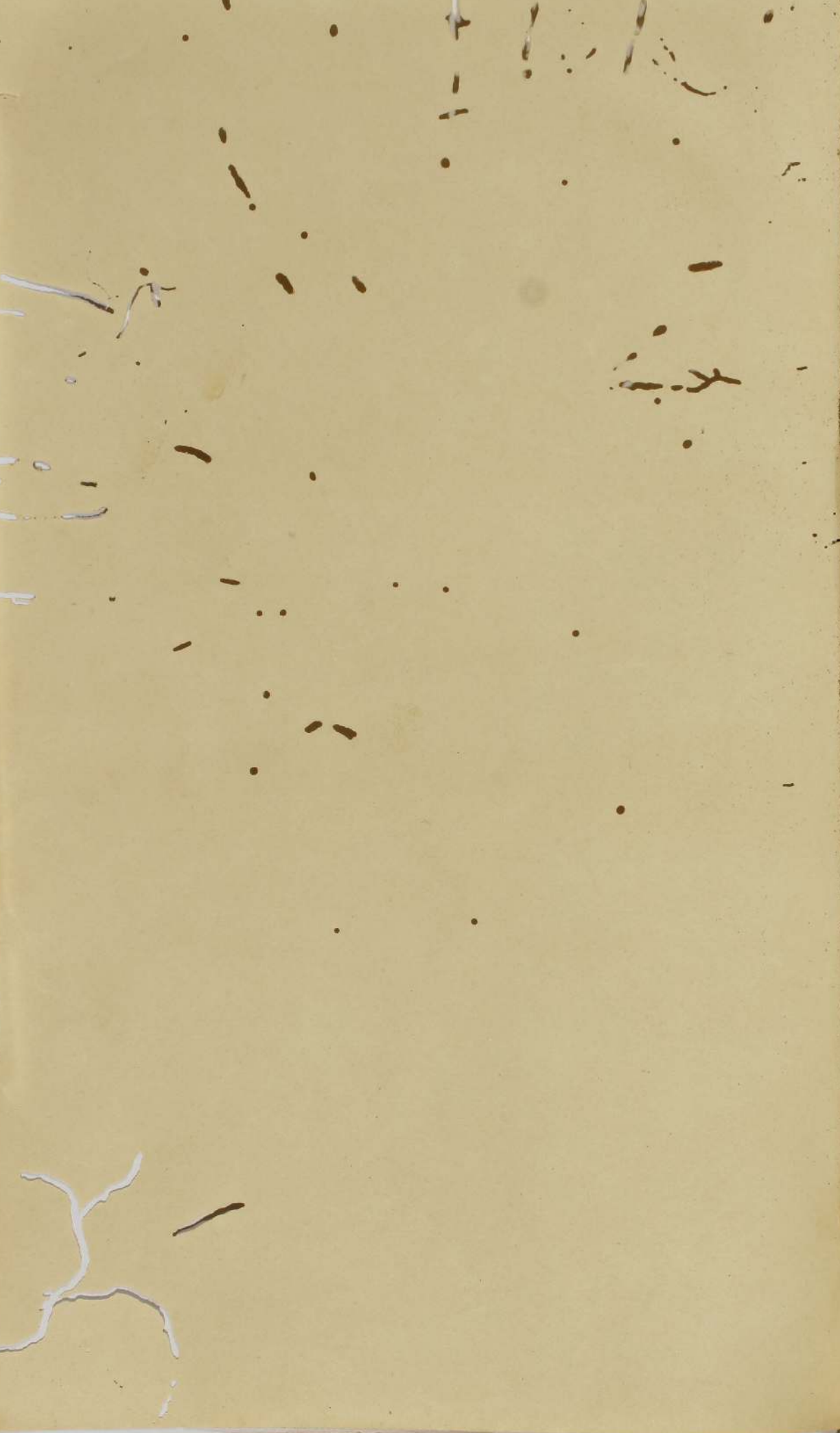
சிவதொண்டன் நிலையம்

யாழ்ப்பாணம்

இது
யாழ்ப்பாணச் சிவதொண்டன் நிலையத்து
வெளியீடு

சென்னை, அடையாறு, பிரம்மஞான சங்கம்
வஸந்தா பிரஸில் அச்சிடப்பட்டது

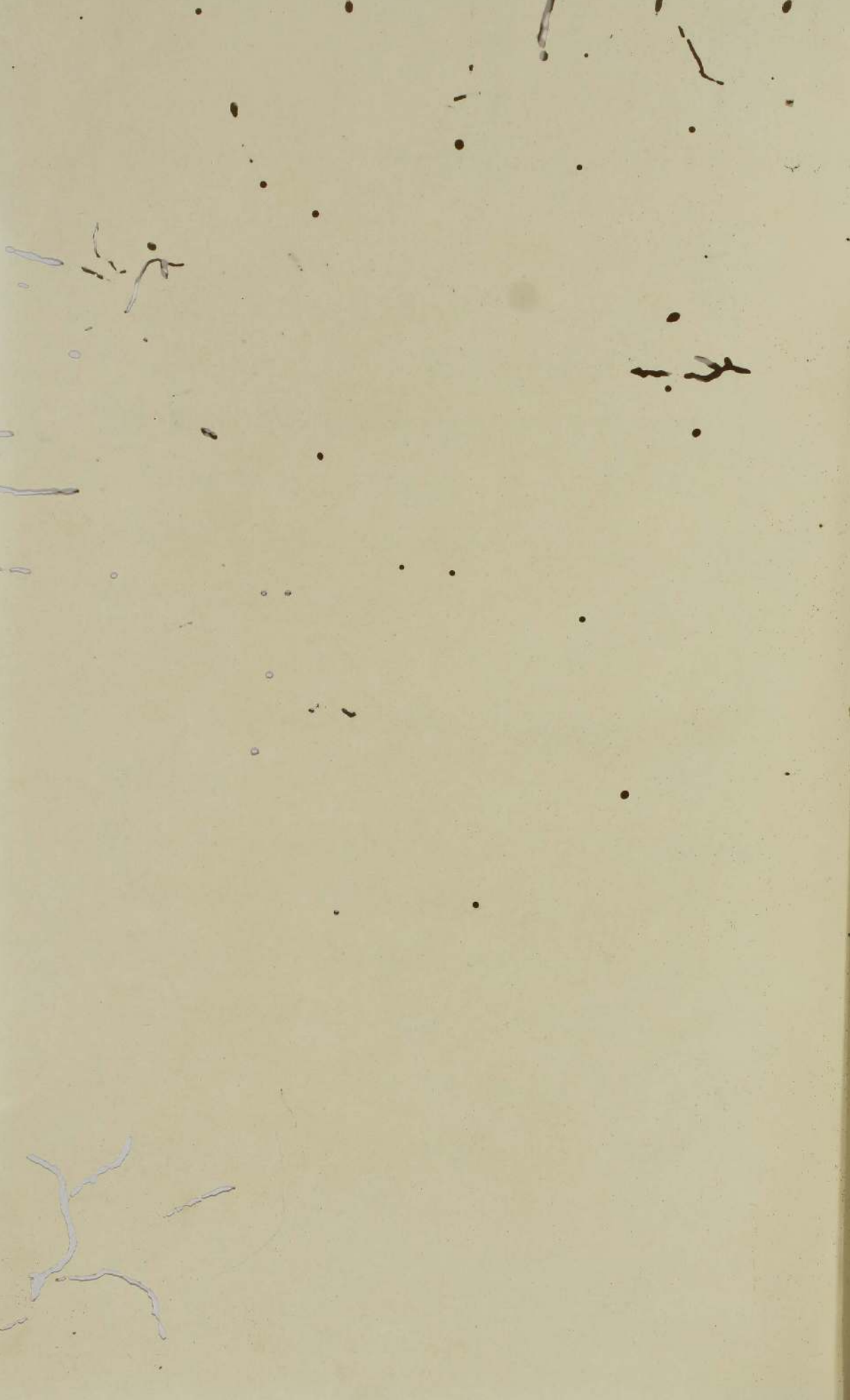

இ
இய்யம்

நி உய்யு பன்ரு, மெய்மெய்ரு,
முத்தியன்ரு, துடி தமெய்ரு
நி ஆத்மா. ஆத்மாவிடுகாளு
ம்குடிமுடி, துடி கீர்சு
உய்யு உய்யு உய்யு உய்யு உய்யு
இந்த மெய் மெய் மெய் மெய் மெய்
துவ் நெய்மெய் ப் ப் ப் ப் ப் ப்
ஆ. ஆன் நி உய்யு கீர்
உய்யு உய்யு உய்யு உய்யு உய்யு
துய்யு. துடி மெய்மெய்மெய்
காதித எய்யு உய்யு உய்யு
ன் துடிமெய்மெய் எய்யு உய்யு
துய்யு உய்யு. உய்யு உய்யு
ன் மெய்மெய்மெய்மெய்மெய்
உய்யு

உய்யு இய்யம்
உய்யு உய்யு

நாங்கள் சிவனடியார்கள். எங்களுக்கு ஒரு குறைவு
மில்லை. சிவதொண்டு செய்வதே எங்கள் தொழில். அதற்
காகவே நாங்கள் பூமியில் வாழுகிறோம்.

சந்திரன் சிவதொண்டு ஆற்றுகின்றது. சூரியனும்
ஏனைய கிரகங்களும் அத்திருப்பணியையே செய்கின்
றன. தேவர்களும் அசுரர்களும் கின்னரர், கிம்புருடர்,
வித்தியாதரர்களும் அப்படியே தொண்டாற்றி வருகின்
றனர்.

அனைத்துஞ் சிவன் செயல், அவனன்றி அணுவும்
அசையாது. நாம் இழந்து போவதுமொன்றுமில்லை.
ஆதாயமாக்கிக் கொள்வதும் ஒன்றுமில்லை. இருந்த
படியே இருக்கின்றோம்.

நமக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் ஒருவருமில்லை. நமக்கு
இதம் அகிதம் இல்லை. மரணம் பிறப்பில்லை. வேண்டுதல்
வேண்டாமை இல்லை. மண்ணாதி ஆசையில்லை. மனமான
பேய் இல்லை. காலதேச வர்த்தமானம் நமக்கில்லை. நாம்
அனைத்துக்கும் சாட்சியாக விளங்குகின்றோம்.

ஓம் தத் சத் ஓம்

நாங்கள் சிவனடியார் ; நாங்கள் சிவனடியார் ; நாங்கள் சிவனடியார் ; நாங்கள் சிவனடியார். இது சரியை ; இது கிரியை ; இது யோகம் ; இது ஞானம் ; இது மந்திரம் ; இது தந்திரம் ; இது மருந்து.

இந்தத் தியானத்தில் நிலைத்தலே நிஷ்டை ; இந்த நிஷ்டை யுடையோர்க்குச் சீலமில்லை ; தவமில்லை ; விரதமில்லை ; ஆச்சிரமச் செயலில்லை.

இவர்கள் தாம் விரும்பிய வண்ணம் மண்ணில் வாழ்ந்தார்கள் ; வாழுகிறார்கள் ; வாழ்வார்கள். இவர் பெருமை யாவருமறியார் ; கற்கண்டின் இனிமை கற்கண்டை உமிபவர்க்கே தெரியும்.

ஒரு பொல்லாப்பு மில்லை.

எப்பவோ முடிந்த காரியம்.

நாமறியோம்.

முழுதும் உண்மை.

சிவதொண்டன் வரவு

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

ஓங்கா ரத்தி னுயர்பெரும் பொருளினை
யாங்கணும் பரப்ப எழுந்துள தொண்ட!
அண்டத்து வதியும் பிண்ட வருவினர்
ஒண்டொடி மாதரை மண்டிடும் பொருளை
மண்ணினைச் சதமெனக் கண்ணென்த் தமதென 5
எண்ணியாங் கெய்தப் பண்ணிடும் முயற்சியிற்
றுன்புற் றயர்ந்தும் இன்புற்று மகிழ்ந்தும்
இருவினை யரவால் வெருவுற்ற காலை
அஞ்சல் அஞ்சலென் கிஞ்சுகக் கிள்ளைகாள்!
எஞ்சலில் இன்பம் ஈகுவன் யானெனாக் 10
கொஞ்சிக் காத்திடுங் குணப்பெருந் தந்தாய்!
ஊனஞ் சுருக்கி ஞானம் பெருக்கிக்
கண்ணென வுயிர்களைக் காத்திடு மன்னாய்!
நம்மை யறியவும் செம்மை செறியவும்
எம்மருந் தலைவன் இறைவனை யுன்னி 15
வெம்மைப் பிறவி வேரறக் களையவுந்
துணையா வதியும் இணையில் துணைவீ!
திங்கள் தோறும் எங்களைக் காணுஉ
பொங்கிய வுவுகையிற் போற்றுமெந் துணைவ
மிக்கநல் குரவிற் பொக்கிஷ மீயும் 20

ஒக்கலை நிகர்வோய்! மிக்கநற் கலையோய்!
 உற்றுழி யுதவும் பெற்றியிற் சிறந்த
 அன்புசால் நண்ப! குன்றிடா இன்ப!
 திருந்திய அறிவு தெருட்டுசீர்க் குரவ!
 குழலையும் பழிக்கும் மழலை மொழியினால்

25

இழுமெ னோசை தழுவும் பாலக!
 ஆசை யறுத்திடும் அச்சமில் கேசரீ!
 ஐம்புல வேட்டைசெய் அரச ரேறே!
 மந்தார தருவே! நந்தா விளக்கே!

சிந்தா மணியே! சிவப்பெருங் கொழுந்தே

30

வேதசித் தாந்த சமரச வினோத!

ஓதலி லென்றும் உயர்வுற் றொளிர்வோய்

சோதிட மணியே! தூஉய வைத்திய!

சாதலும் பிறப்பும் தவிர்த்திடும் உணர்வினோய்

மாதிடப் பாகனை மருவிடச் செய்வோய்!

35

கண்மையும் வண்மையும் தண்மையும் ஓண்மையும்

உண்மையும் திண்மையும் நுண்மையும் நன்மையும்

யாவு மானோய்! யாவரு மானோய்!

தேவரும் மூவரும் ஏவருங் காண்ப்

பூவடி போற்றும் புனித! வருக

40

கண்ணே வருக கருத்தே வருக

எண்ணே வருக எழுத்தே வருக

பொண்ணே வருக மணியே வருக

இன்னே வருக எந்தாய் வருக

தன்னே ரில்லோய் தானே வருக

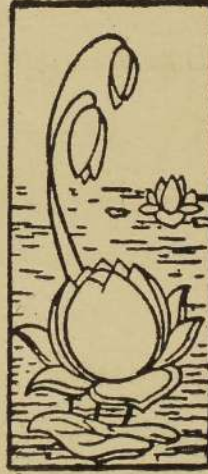
45

அப்ப வருக சுந்தர வருக

ஓப்பில் லாமணி வாசக வருக

ஞானப் பாலைத் தேனெடு சொரியும்
கானசம் பந்தக் களிறே வருக
வருக வருக தொண்டனே வருக
அவதொண்ட ரறியாச் சிவதொண்ட வருக
உவருந் தவரும் எவரும் புகழ்
வருகநீ ழீழி வருக வருகவே!

50

அப்பனும் அம்மையும் சிவமே
அரிய சகோதரரும் சிவமே
ஓப்பில் மனைவியும் சிவமே
ஓதரும் மைந்தரும் சிவமே
செப்பில் அரசரும் சிவமே
தேவாதி தேவரும் சிவமே
இப்புவி யெல்லாம் சிவமே
என்னை யாண்டதும் சிவமே.

நற்சிந்தனை

எங்கள் குருநாதன்

என்னையெனக் கறிவித்தா நெங்கள்குருநாதன்
இணையடியென் தலைவைத்தா நெங்கள்குருநாதன்
அன்னைபிதாக்குருவானா நெங்கள்குருநாதன்
அவனியெல்லா மாளவைத்தா நெங்கள்குருநாதன்
முன்னைவினை நீக்கிவிட்டா நெங்கள்குருநாதன்
மூவருக்கு மறியவொண்ணு நெங்கள்குருநாதன்
நன்மைதீமை யறியாதா நெங்கள்குருநாதன்
நான்தானாய் விளங்குகின்றா நெங்கள்குருநாதன். 1

தேகம்நீ யல்லவென்று நெங்கள்குருநாதன்
சித்தத்திற் றிகழுகின்றா நெங்கள்குருநாதன்
மோகத்தை முனியென்று நெங்கள்குருநாதன்
முத்திக்கு வித்தென்று நெங்கள்குருநாதன்
வேகத்தைக் கெடுத்தாண்டா நெங்கள்குருநாதன்
விண்ணும் மண்ணு மாகிநின்றா நெங்கள்குருநாதன்
தாகத்தை யாக்கிவிட்டா நெங்கள்குருநாதன்
சத்தியத்தைக் காணவைத்தா நெங்கள்குருநாதன். 2

வாசி யோகந் தேரென்று நெங்கள்குருநாதன்
வகாரநிலை அறியென்று நெங்கள்குருநாதன்
காசிதேசம் போவென்று நெங்கள்குருநாதன்
கங்குல்பக வில்லையென்று நெங்கள்குருநாதன்
நாசிநுனி நோக்கென்று நெங்கள்குருநாதன்
நடனந்தெ ரியுமென்று நெங்கள்குருநாதன்
மாசிலோசை கேட்குமென்று நெங்கள்குருநாதன்
மற்றுப்பற்றை நீக்கென்று நெங்கள்குருநாதன். 3

இருவழியை அடையென்று நெங்களுக்குருநாதன்
 எல்லாம் விளங்குமென்று நெங்களுக்குருநாதன்
 கருவழியைக் கடவென்று நெங்களுக்குருநாதன்
 கட்டுப்படும் மனமென்று நெங்களுக்குருநாதன்
 ஒருவரும் றியாரென்று நெங்களுக்குருநாதன்
 ஓங்கார வழியென்று நெங்களுக்குருநாதன்
 நிருமலனா யிருவென்று நெங்களுக்குருநாதன்
 நீயேநா நென்றுசொன்னா நெங்களுக்குருநாதன். 4

திக்குத் திகாந்தமெல்லா மெங்களுக்குருநாதன்
 சித்தத்துள் நிற்கவைத்தா நெங்களுக்குருநாதன்
 பக்குவமாய்ப் பேணென்று நெங்களுக்குருநாதன்
 பார்ப்பதெல்லாம் நீயென்று நெங்களுக்குருநாதன்
 அக்குமணி யணியென்று நெங்களுக்குருநாதன்
 அஞ்செழுத்தை ஓதென்று நெங்களுக்குருநாதன்
 நெக்குநெக்கு உருகென்று நெங்களுக்குருநாதன்
 நித்தியன்நீயென்றுசொன்னா நெங்களுக்குருநாதன். 5

தேடாமல் தேடென்று நெங்களுக்குருநாதன்
 சீவன் சிவனென்று நெங்களுக்குருநாதன்
 நாடாமல் நாடென்று நெங்களுக்குருநாதன்
 நல்லவழி தோன்றுமென்று நெங்களுக்குருநாதன்
 பாடாமற் பாடென்று நெங்களுக்குருநாதன்
 பத்தரினஞ் சேரென்று நெங்களுக்குருநாதன்
 வாடாமல் வழிபடென்று நெங்களுக்குருநாதன்
 வையகத்தில் வாழென்று நெங்களுக்குருநாதன். 6

தித்திக்கு மொருமொழியா லெங்களுக்குருநாதன்
 சின்மயத்தைக் காணவைத்தா நெங்களுக்குருநாதன்
 எத்திக்கு மாகிநின்று நெங்களுக்குருநாதன்
 எல்லாம்நீ யென்றுரைத்தா நெங்களுக்குருநாதன்
 வித்தின்றி நாறுசெய்வா நெங்களுக்குருநாதன்
 விண்ணவரு மறியவொண்ணா நெங்களுக்குருநாதன்
 தத்துவா தீதனா நெங்களுக்குருநாதன்
 சகல சம்பத்துந்தந்தா நெங்களுக்குருநாதன். 7

ஆதியந்த மில்லையென்று நெங்கன்குருநாதன்
 அதுவே யென்றுரைத்தா நெங்கன்குருநாதன்
 சோதிமய மென்றுசொன்னா நெங்கன்குருநாதன்
 சுட்டிற்றந்து நில்லென்று நெங்கன்குருநாதன்
 சாதி சமயமில்லா நெங்கன்குருநாதன்
 தானாய் விளங்குகின்றா நெங்கன்குருநாதன்
 வாதியருங் காணவொண்ணா நெங்கன்குருநாதன்
 வாக்கிறந்த இன்பந் தந்தா நெங்கன்குருநாதன். 8

முச்சந்திக் குப்பையிலே எங்கன்குருநாதன்
 முடக்கிக் கிடந்திடென்று நெங்கன்குருநாதன்
 அச்சமோடு கோபமில்லா நெங்கன்குருநாதன்
 ஆணவத்தை நீக்கிவிட்டா நெங்கன்குருநாதன்
 பச்சைப் புரவியிலே எங்கன்குருநாதன்
 பாங்காக ஏறென்று நெங்கன்குருநாதன்
 தச்சன்கட்டா வீட்டிலே எங்கன்குருநாதன்
 தாவுபரி கட்டென்று நெங்கன்குருநாதன். 9

நாமேநா மென்றுரைத்தா நெங்கன்குருநாதன்
 நமக்குக்குறை வில்லையென்று நெங்கன்குருநாதன்
 போமேபோம் வினையென்று நெங்கன்குருநாதன்
 போக்குவர வில்லையென்று நெங்கன்குருநாதன்
 தாமேதா மென்றுரைத்தா நெங்கன்குருநாதன்
 சங்கற்ப மில்லையென்று நெங்கன்குருநாதன்
 ஓமென் றுறுதிதந்தா நெங்கன்குருநாதன்
 ஊமையெழுத் தறியென்று நெங்கன்குருநாதன். 10

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

தொண்டர் நாங்களே

இராகம்—மாயாமாளவகௌளை. தாளம்—திஸ்ர ஏகம்

பல்லவி

தொண்டர் நாங்களே—சிவ
தொண்டர் நாங்களே.

அனுபல்லவி

அண்டத்தில் பிண்டத்தில்
ஆண்டவனைக் காணும் (தொண்)

சரணம்

மண்டு பிணியால் வருந்த மாட்டோம்
மாதாக் கருப்பையின் மீண்டு வாராத் (தொண்)

பண்டு செய்வினையெலாம் பறந்து போச்சு
பாரிலனைத்தும் உறவே யாச்சு (தொண்)

கொண்டுங் கொடுத்துங் குடி குடி யீசற்
கென்று மாளாகி எப்போதும் வாழும் (தொண்)

வேதாந்த சித்தாந்தம் வேறாகக் காணோம்
வீட்டு நெறியினில் நாட்டம் மிகவுள்ள (தொண்)

சிவ சிவ வென்றெந்த வேளையுஞ் சொல்லிச்
சிவன் சிவனென்று சித்தத்திற் கொள்ளும் (தொண்)

இருந்த இடத்தினில் எல்லாம் பார்ப்போம்
பொருந்திய வண்ணம் பூமியில் வாழும் (தொண்)

சர்வம் பிரம்ம மயம் .

இராகம்—கமாசு. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

சாந்தம் உபசாந்தம்
சர்வம் பிரம்ம மயம்

(சாந்)

சரணம்

சாந்தனையும் மாந்தரன்பு
கூர்ந்திதனைக் கூறுவீர்

(சாந்)

சார்ந்த இடமெங்குஞ் சிவ சிவ
தங்கும் பரிமளம் பொங்கும் சிவ

(சாந்)

தாம் திமிதிமி தரிகிட கிடசெம்
நாம் அதுவென அறிவது கவசம்

(சாந்)

தொதிந்தத் தாதாதா தரிகிட
ஏனிந்தப் பாடெங்குஞ் சிவ சிவ

(சாந்)

அண்ட பிண்டமெங்கும் அதுவெனக்
கண்டு தொண்டு செய்வது தகுதி

(சாந்)

ஒழுக்கம்

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

எழுக புலருமுன் ஏத்துக பொன்னடி
 தொழுது வணங்குக தூநீறணிக
 பழுதிலைத் தெழுத்தும் பன்னுக பன்முறை
 அழுது புலம்புக வாய்விட்டரற்றுக
 அன்னையப்பர் அடியினை வணங்குக
 தன்னைப் போலச் சகலமும் ஒம்புக
 விண்ணைப் போல வியாபகம் ஆகுக
 கண்ணைப் போலக் காக்க அறத்தை
 செய்வன எல்லாஞ் செய்வனே செய்க
 கையும் மெய்யும் கருத்திற் கிசைக
 அழுக்காறு கோபம் அவா அ ஒழிக்க
 விழுப்பம் மிக்க மேன் மக்கள் தம்மை
 ஒருபோதும் மறவா துறவு கொள்ளுக
 கருவினில் வாராக் காரணங் காண்க
 தன்னை அறிக தானே ஆகுக
 மின்னை ஒத்த வாழ்வை வெறுக்க
 வறுமை வந்துழி மனம் தளரற்க
 மறுமை இன்பம் மறவாது நாடுக
 அடியார் தங்கள் அடியினை மலர்க்கீழ்
 குடியாய் வாழுக குறைவெலாந்தீர்க
 ஈசன் அடியினை ஏற்றி ஏற்றி
 வாச மலர்கொடு வாழ்த்தி வாழ்த்தி
 மத்தன் இவனென மண்ணவர் பேசவும்
 சித்தன் இவனெனத் தேவர் கொண்டாடவும்
 இவ்வண்ணம்
 ஒத்தன ஒத்தன ஊரவர் பேசிடச்
 சித்தந் தெளிந்து சிவாய நமவென
 நின்று மிருந்துங் கிடந்தும் நினைந்து
 பொன்றும் உடலைப் போற்றுதல் ஒழிந்து

நன்மை தீமை நாடா தொருவி
 அன்னை போல அன்பிற் சிறந்து
 பின்னை ஒன்றும் பேசா தடங்கி
 என்றும் வாழ்ந்தினி திருத்தல் இன்பமென்.

மலர் 1: இதழ் 6—14-5-35

முத்தி சேர்குவமே

நேரிசை ஆசிரியப்பா

இன்ப துன்பம் இவையே மாயை
 அன்பு சேர் ஆன்மா அறிவே வடிவம்
 ஆதலால் நின்னை அவையோ தீண்டா
 கானல்நீ ரால்நிலங் கரைவது முண்டுகொல்
 ஞான சற்குரு நற்றிருப் பாதம்
 ஆன மட்டும் அகங் குழைந் துருகிப்
 போன காரியம் புந்தியில் நினையா
 திடைவி டாதுநின் நேத்திப் போற்றி
 மடையினீர் பெருகிவழிவது போல
 இடையறாதினிய ஏகாந்தனாகிச்
 சங்கற்ப விகற்பந் தவிர்ந்திடு சமாதியிற்
 பொங்கிடும் அமிழ்த மோனக மருந்தி
 இருந்தாங் கினிதே இருந்து
 திருந்திய விதேக முத்திசேர்குவமே

மலர் 1: இதழ் 7—15-6-35

சிவாயவே

கலிவிருத்தம்

அந்தம் ஆதியும் இல்லான் அடியரை
எந்த நேரமும் நீங்கா இறையவன்
கந்த மாமலர்ப் பாதத்தைக் கைதொழ
வந்த வல்வினை மாளும் சிவாயவே.

1

ஆடுபாம்பணிந் தம்பலத் தாடுவான்
பாடுவார் பவம் தீர்க்கும் பராபரன்
தேடுவார் தங்கள் சித்தத் திருந்திடும்
பாடு நீங்கிடும் பற்றுச் சிவாயவே.

2

இளமை மூப்பிலான் எம்மிறை எம்பிரான்
களவு செய்யும் கருமிகள் தங்கட்கும்
அளவிலா அருள் ஈயும் அளியினான்
உளம் பொருந்தி இருக்கும் சிவாயவே.

3

ஈரவார் சடை எந்தை எமக்கெலாம்
பேரருள் செய்யும் பெற்றியன் பேயுடன்
ஆரவாரமாய் ஆடுவன் காட்டினில்
நேரதாய் என்முன் நிற்குஞ் சிவாயவே.

4

உலகம் யாவையும் தந்திடும் உத்தமன்
அலகிலா வினையாட்டயர் தத்துவன்
பலகலையெலாம் பாலிக்கும் வித்தகன்
சில கணமும் பிரியான் சிவாயவே.

5

ஊன் பொதிந்த உடலும் உயிரவன்
நான் படும் பாடு நன்றாய் அறிபவன்
மான் படுங்கையன் மாமலர்ச் சோதியான்
தான் வதிந்தானென் சித்தஞ் சிவாயவே.

6

எள்ளும் எண்ணெயும் போன்ற இறையவன்
கள்ளலாவுங் கடிமலர்க் கொன்றையான்
உள்ளுவார் தங்கள் உள்ளத்தில் உள்ளவன்
நள்ளுவார் தமை நாடும் சிவாயவே.

7

ஏழை பங்கன் எருதில் வருபவன்
தானை நம்பித் தவஞ் செய்யுந் தாபதர்
நானை இன்றென நாடி நலிகிலர்
ஏழையேன் என ஆளும் சிவாயவே.

8

ஐயமில்லா அருந்தவர் நெஞ்சில் வாழ்
தெய்வ மென்னுடைச் சித்தத்திலும் முளன்
உய்வ முய்வ மொரு குறையும் மில்லை
வைய மெங்கும் வணங்கும் சிவாயவே.

9

ஒருவனாலே உலகம் உதித்ததே
ஒருவனாலே உலகம் நிலைத்ததே
ஒருவனாலே உலகம் ஒடுங்கிற்றே
ஒருவனே என் உறுதி சிவாயவே.

10

ஓங்காரத்தில் உதித்த துலகெலாம்
ஓங்காரத்தில் நிலைத்த துலகெலாம்
ஓங்காரத்தில் ஒடுங்கும் உலகெலாம்
ஓங்காரத்தில் உறுதி சிவாயவே.

11

சிவத்தியானம்

அன்னை பிதாக் குருவாய்
 ஐயனெனை ஆண்டு கொண்டான்
 என்னை அறிந்தேனெடி—கிளியே
 இச்சை யெல்லாம் போச்சுதெடி

இளங்குயிலே நடந்து வாடி
 எல்லாம் சிவ ரூபமெடி
 அளந்தறிய முடியா தெடி
 தளர்ந்திடாமல் தொடர்ந்து வாடி
 தானதாம் தானதாம்
 தானதாம் தானதாம்.

1

பொன்னாசை பெண்ணாசை
 மண்ணாசையால் மனிதரெல்லாம்
 சின்னாபின்ன மானாரெடி—கிளியே
 சிவத்தியானம் செய்திடுவோம்

சிங்காரமான பூங்குயிலே
 அங்குமிங்கு மலையாதே
 கங்குல்பக லற்றகாட்சி
 காட்டி வைப்பேன் கண்ணே வாராய்
 எங்கு மவனெடி எங்கு மவனெடி
 எல்லா மவனெடி எல்லா மவனெடி.

2

விண்ணாணம் பேசியன்றே
 வீண்காலம் போக்குகின்றோம்
 பொன்னான மேனியரைக்—கிளியே
 பூவெடுத்துப் பூசைசெய்வோம்

பூவையே நீ புகலக் கேளாய்
 சேவை செய்தவர் சீவன்முத்தர்
 நாவை நீ காத்துக் கொள்ளடி

நானினனும் ஆணவம் நீக்கிக்கொள்ளடி
 நாமதுவெடி நாமதுவெடி
 நாமதுவெடி நாமதுவெடி.

3

மலர் 1 : இதழ் 12—16-11-35

தன்னையே

ஓதி ஓதி யுணர்வதுந் தன்னையே
 நீதி பேசி நினைவதுந் தன்னையே
 சாதி பேசிச் சலிப்பதுந் தன்னையே
 ஆதி ஆதியென் றாய்வதுந் தன்னையே.

1

ஆறிஆறி அறிவதுந் தன்னையே
 தேறித்தேறித் தெளிவதுந் தன்னையே
 மாறிமாறி நினைவதுந் தன்னையே
 கூறிக் கூறிக் குறிப்பதுந் தன்னையே.

2

சிவத்தை நோக்கித் தெளிவதுந் தன்னையே
 பவத்தை நீக்கிப் பணிவதுந் தன்னையே
 தவத்தை ஆற்றி அறிவதுந் தன்னையே
 உவத்தல் காய்தல் ஒழிப்பதுந் தன்னையே.

3

வாதம் பேசி மதிப்பதுந் தன்னையே
 காதம் ஓடியும் காண்பது தன்னையே
 பூதம் ஐந்தனுட் போற்றலுந் தன்னையே
 நாதம் விந்தென நச்சலுந் தன்னையே.

4

ஓடி ஓடி உவப்பதுந் தன்னையே
 தேடித் தேடித் தெளிவதுந் தன்னையே
 நாடி நாடி நகைப்பதுந் தன்னையே
 கூடிக் கூடிக் குறிப்பதுந் தன்னையே.

5

மலர் 1 : இதழ் 10—17-9-35

எங்கள் வளநாடு

அன்பார்பணிந் தேத்திநிற்கும் நாடெங்கள் நாடே
 அரனுறைதற் கிடமான நாடெங்கள் நாடே
 துன்பங்களைப் போக்கி நிற்கும் நாடெங்கள் நாடே
 தூயவருள் மழை பொழியும் நாடெங்கள் நாடே
 இன்பப்பயிர் ஒங்கிவளர் நாடெங்கள் நாடே
 இந்திரியக் கள்வரற்ற நாடெங்கள் நாடே
 என்புநனி நெக்குருக என்னை வலிந்தாண்ட
 என்குரவன் காட்டிவைத்த தெங்கள்வள நாடே.

ஆதியந்த மில்லாத நாடெங்கள் நாடே
 அம்பரம்போ லேநிறைந்த நாடெங்கள் நாடே
 தீதிலருட் கடல்கூழ்ந்த நாடெங்கள் நாடே
 திக்கெட்டும் பெருகிவளர் நாடெங்கள் நாடே
 சோதிமய மானவுயர் நாடெங்கள் நாடே
 சுருதிஎல்லாம் ஓலமிடும் நாடெங்கள் நாடே
 ஓதாம லோதுவித்த உயிர்க்குயிராம் நாதன்
 ஓண்கழல்கள் காட்டிவைத்த தெங்கள்வள நாடே.

கட்டுநமன் கிட்டரிய நாடெங்கள் நாடே
 கன்றுமன வெப்பொழிக்கும் நாடெங்கள் நாடே
 வெட்டவெளி யாரேடும் நாடெங்கள் நாடே
 மீதான வெற்புடைய நாடெங்கள் நாடே
 பட்டப் பகல் போலொளிரும் நாடெங்கள் நாடே
 பகலிரவு தோன்றாத நாடெங்கள் நாடே
 மட்டுப்படா மயக்மெலாந் தீரவெனை ஆண்டான்
 மலர்ப்பாதங் காட்டிவைத்த தெங்கள்வள நாடே.

வெய்யபுலிப் பார்வை யொழி நாடெங்கள் நாடே
 மேலான பூரணமாம் நாடெங்கள் நாடே
 துய்யவறி துயில் புரியு நாடெங்கள் நாடே
 தூயசுக வாரிதிதோய் நாடெங்கள் நாடே

செய்யநடங் கண்டுள்ளி நாடெங்கள் நாடே
 சிந்தைஇறந் திட்டதனி நாடெங்கள் நாடே
 ஐயனடி யேன்றியாப் பருவத்தே வந்து
 ஆட்கொண்டு காட்டிவைத்த தெங்கள்வள நாடே.

விஞ்சுபிறப் பிறப்பறுக்கும் நாடெங்கள் நாடே
 மெய்யிற் சிவம் பிறக்கவைக்கும் நாடெங்கள் நாடே
 செஞ்சரண நிலவுவிரி நாடெங்கள் நாடே
 திரையற்ற நீர்போன்ற நாடெங்கள் நாடே
 அஞ்சுமிக வழியறியா தயர்ந்து மனந் துடித்து
 ஆரூக விழிபெருக அலமந்து வாழித்
 தஞ்சமென்ற எளியனெனை அஞ்சலென்று காத்த
 தவஞானக் குருவடிவம் காட்டிவைத்த நாடே.

மலர் 2 : இதழ் 1-16-12-35

வழி

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா (குறளடியாசிரியப்பா)

முத்திக்கு வழியை மொழியக் கேண்மோ!
 சத்தியம் பொறுமை சாந்த மடக்கம்
 நித்தியா நித்திய வத்து விவேகம்
 பத்திசெய் யடியரைப் பணிதல் பகலவன்
 எழுமுன் எழுதல் இரும்புன லாடல்
 வழுவிலைந் தெழுத்தும் வரன்முறை பயிலல்
 குருபதம் பணிதல் கோலநீ றணிதல்
 வரும்பசிக் குண்ணல் வாயுற வாழ்த்தல்
 சாத்திரம் பயிலல்; தன்போற் பிறரையும்
 பார்த்தல்; பண்ப்பற் றொழித்தல்; பண்புடன்
 வார்த்தையாடல்; வாதனை தீர்த்தல்
 கோத்திரங் குலமெனுங் கோட்பா டொழித்தல்
 எட்டுணை யேனும்
 வேண்டுதல் வேண்டாமை யின்றி யென்றும்
 ஆண்டவ னடிக்கீ முமர்ந்து வாழ்தலே.

மலர் 3 : இதழ் 1-15-12-36

விரைந்தன்பு செய்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

சென்றன சென்றன வாழ்நாள் அனைத்தும்
குன்றின குன்றின செல்வமும் இளமையும்
ஒன்றிய வகையால் உளுற்றுக் அறனைக்
கன்றிய காலன் கணத்தினில் வருவான்
ஆதலின்,

நின்றும் இருந்தும் நடந்தும் நினைமின்
பொன்றும் உடலைப் போற்றுத லொழிமின்
நன்றுதி தென்னும் நாட்டம் விடுமின்
அன்றும் இன்றும் என்று மான்மா
இருந்த படியே இருக்குஞ் சீரை
அருந்தவ யோக ரறிந்தாங் கறிந்து.
தெளிந்து சீவன் முத்தராய் உலகில்
பொருந்தி வாழ்தல் போற்றுந் தகைத்தென்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

அன்பே சிவமென ஆன்றோ ரிசைத்த
இன்பந் ததும்பும் இனியவா சகத்தை
இன்னு மறிந்திலேன் இரவும் பகலும்
பொன்னும் பொருளும் போகமும் வேண்டினேன்
காக்க வேண்டும் கடைக் கண்ணாலே
நோக்க வேண்டும் நூல்வல் லோனே
சேர்க்க வேண்டும் திருவடி யதனில்
ஆர்க்கு முணர அரியபெம் மாணே
ஐயனே! அரசே! ஆருயிர்க் குயிரே!
வையக நடனம் செய்யுமா தவனே!
பொய்யுங் கொலையும் புலையும் தவிரவும்
சைவ மோங்கவுந் சத்தியந் தழைக்கவும்
தெய்வமுண் டென்னுஞ் சித்தந் திகழவும்
கைவினை செய்து கழலடி போற்றவும்

செய்வன எல்லாஞ் செய்வனே செய்யவும்
மெய்யடி யார்கள் மேன்மேற் கினைக்கவும்
தையலார் தம்மைத் தாயெனப் பேணவும்
நைந்துநைந் துருகி நைந்து நைந்தேற்றி
நமச்சி வாயவென நாம்வாழ் குவமே.

மலர் 2: இதழ் 2—14-1-36

வேல் வேல்

திருநீறும் ஐந்தெழுத்தும் வேண்டும்—வேல் வேல்
சீவனே சிவனென்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்—
வேல் வேல்
உருவேற வேசெபிக்க வேண்டும்—வேல் வேல்
ஒருவருக்கும் பொல்லாங்கு செய்யாமை வேண்டும்—
வேல் வேல்
கருவூரில் வாராமை வேண்டும்—வேல் வேல்
கண்கவரும் மின்னொரை எண்ணுமை வேண்டும்—
வேல் வேல்
குருபாதம் மறவாமை வேண்டும்—வேல் வேல்
குறைவொன்று மின்றிநாம் வாழ வேண்டும்—வேல் வேல்
கொல்லாமை கள்ளாமை வேண்டும்—வேல் வேல்
கோபம் பொருமை கொள்ளாமை வேண்டும்—வேல் வேல்
எல்லார்க்கு மன்பு செய்ய வேண்டும்—வேல் வேல்
என துயா நென்பதை விட்டுவிட வேண்டும்—வேல் வேல்
நல்லோ ரிணக்கமே வேண்டும்—வேல் வேல்
நடுநிலைமை மாறாதிருக்க வேண்டும்—வேல் வேல்
சொல்போலே சொல்லுறுதி வேண்டும்—வேல் வேல்
சும்மா விருக்கும் சுகமறிய வேண்டும்—வேல் வேல்.

மலர் 1: இதழ் 3—13-2-36

அருள்

அண்ட	சீராசரம்	அவன் திரு	மேனி
அண்ட	சராசரம்	அவன் திரு	ஆடல்
அண்ட	சராசரம்	அவனே	ஆகும்
அண்ட	சராசரம்	முழுதும்	அதிசயம்.

அஞ்செழுத்	தாலே	அனைத்தும்	ஆயின
அஞ்செழுத்	தாலே	அனைத்தும்	உதித்தன
அஞ்செழுத்	தாலே	அனைத்தும்	நிலைத்தன
அஞ்செழுத்	ததிசயம்	ஆரறி	வாரே.

அன்பே	கடவுள் .	அன்பே	உலகம்
அன்பே	• உயிர்கள்	அன்பே	அனைத்தும்
அன்பே	ஆவதும்	அழிவதும்	போலாம்
அன்பின்	• அதிசயம்	ஆரறி	வாரே.

ஆதியும்	அந்தமும்	இல்லா	ஒருவன்
ஆதியும்	அந்தமு	மாய்வரு	காரணம்
ஆதிதன்	அருள்கொண்	டறிவதே	அன்றி
ஓதி	அறிந்தவர்	ஒருவரும்	இலரே.

அலகில்	உயிர்களை	ஆக்குவான்	அவனே
அலகில்	உயிரென	நிற்கும்	அதிசயம்
அலகில்	வானவர்	தானவர்	அறியார்
அலகில்	பேரருள்	ஆரறி	வாரே.

. சிவனடிக்கன்பு

சிவனடிக்	கன்பு	செய்குவர்	பெரியர்
சிவனடிக்	கன்பு	செய்கிலர்	சிறியர்
சிவனடிக்	கன்பு	சிறப்பினை	அளிக்கும்
சிவனடிக்	கன்பு	சீவன்	முத்தியே.
சிவனடிக்	கன்பு	தீவினை	ஒழிக்கும்
சிவனடிக்	கன்பு	தெளிவினை	அளிக்கும்
சிவனடிக்	கன்பு	சித்தங்	களிக்கும்
சிவனடிக்	கன்பு	சின்மய	மாக்குமே.
சிவனடிக்	கன்பு	செய்பவம்	போக்கும்
சிவனடிக்	கன்பு	திருவருள்	ஆக்கும்
சிவனடிக்	கன்பு	சிவகதி	ஆக்கும்
சிவனடிக்	கன்பு	செப்பும்	தகைத்தோ.
சிவனடிக்	கன்பே	சிவயோக	மாகும்
சிவனடிக்	கன்பே	சிவஞான	மாகும்
சிவனடிக்	கன்பே	சிவபோக	மாகும்
சிவனடிக்	கன்பே	சிவமய	மாமே.
சிவனடிக்	கன்புசெய்	தேகம்	பொன்மயம்
சிவனடிக்	கன்புசெய்	தேகம்	சின்மயம்
சிவனடிக்	கன்புசெய்	தேகம்	நம்வயம்
சிவனடிக்	கன்புசெய்	தேகம்	சிவமயம்.
சிவனடிக்	கன்பு	திரிகால	மறியும்
சிவனடிக்	கன்பு	திரிலோக	மறியும்
சிவனடிக்	கன்பு	திரிமூர்த்தி	யறியும்
சிவனடிக்	கன்பு	திரிதோஷ	மிறக்குமே.
சிவனடிக்	கன்புசெய்	திரிசிய	மிறக்கும்
சிவனடிக்	கன்புசெய்	திருக்குப்	பிறக்கும்.
சிவனடிக்	கன்புசெய்	திரிகுண	மிறக்கும்
சிவனடிக்	கன்புசெய்	சித்தநந்தித்	திக்குமே.

சிவனடிக்	கன்புசெய்	தேவரும்.	இல்லை
சிவனடிக்	கன்புசெய்	சீவரும்	இல்லை
சிவனடிக்	கன்புசெய்	சித்தரும்	இல்லை
சிவனடிக்	கன்புசெய்	அனைத்தும்	சிவமே.

மலர் 2 : இதழ் 6—14-5-36

தெய்வமிது தானே

அன்னைபிதாக்கருவாகி யாண்டுகொண்ட தெய்வம்
 அடியவர்தம் மனத்திலே ருசிக்கின்ற தெய்வம்
 என்னையெனக் கென்னாலே யறிவித்த தெய்வம்
 எல்லாமந யல்லவுமா யிருக்கின்ற தெய்வம்
 முன்னைவினை யெல்லாம் முடித்தாண்ட தெய்வம்
 மூதாதை மாரெனக்குக் காட்டிவைத்த தெய்வம்
 தென்னைபனை சேரிலங்கை வாழ்கின்ற தெய்வம்
 சிவனென்ற நாமமுள்ள தெய்வமிது தானே. 1

கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்குங் களிப்பளிக்குந் தெய்வம்
 காணாத காட்சியெல்லாங் காட்டுகின்ற தெய்வம்
 நிலலாத நீர்ச்சடைமேல் நிற்கவைத்த தெய்வம்
 நெற்றியின்மே லொற்றைக்கண் நேரவைத்த தெய்வம்
 எல்லார்க்குந் தெய்வ மென்னுடைய தெய்வம்
 இதையறிந்து வாழுவார் எல்லாருந் தெய்வம்
 செல்லாரு மிலங்கையில் வாழ்கின்ற தெய்வம்
 சிவனென்ற நாமமுள்ள தெய்வமிது தானே. 2

நம்பினபேர் தமக்கருளை நயந்தளிக்குந் தெய்வம்
 நாதாக்கள் போற்றுகின்ற மெய்ஞ்ஞானத் தெய்வம்
 வெம்பிணிக்கு மருந்தாக விளங்குகின்ற தெய்வம்
 வேதாந்தத் தெய்வமுயர் சித்தாந்தத் தெய்வம்
 அம்பிகைதம் பாகமா யமர்ந்திருக்குந் தெய்வம்
 அவரவர்க்கு அதுவதுவா யிருக்கின்ற தெய்வம்
 தும்பிமுக னறுமுகவன் தோத்திரஞ்செய் தெய்வம்
 சோலைசூழிலங்கைவாழ் தெய்வமிது தானே.

3

இம்மைக்கும் மறுமைக்குந் துணையான் தெய்வம்
 எழிலாருஞ் செஞ்சடையில் மதிவைத்த தெய்வம்
 அம்மையா யப்பனா யாதரிக்குந் தெய்வம்
 அவனிமே லென்போல வழங்குகின்ற தெய்வம்
 பொய்ம்மாயச் செருக்கெல்லாம் புறக்கணிக்குந் தெய்வம்
 போதாரும் மலர் தூவிப் போற்றுகின்ற தெய்வம்
 செம்மைசே ரிலங்கையிலே வாழுகின்ற தெய்வம்
 சித்தத்துட் டித்திக்குந் தெய்வமிது தானே.

4

பொறியைந்தும் வென்றவர்பாற் பொருந்துகின்ற தெய்வம்
 போக்குவர வில்லாமல் நிறைகின்ற தெய்வம்
 அறிவொன்றை நினைப்பவர்பா லமர்ந்திருக்குந் தெய்வம்
 அம்புவியில் மாமனாய் வழக்குரைத்த தெய்வம்
 குறியொன்று மில்லாமற் கூத்தாடுந் தெய்வம்
 குழந்தைவடி வேலவனைக் கொண்டாடுந் தெய்வம்
 வெறிகமழுஞ் சோலைசூழிலங்கைவாழ் தெய்வம்
 விருப்புவெறுப் பில்லாத தெய்வமிது தானே.

5

மலரடி

- வாச மலரடி பேச இனியது
ஆசை விடுவிடு ஆரு மிணையிலர். 1
- ஈச னிணையடி ஏத்து மடியவர்
நாச மடைகிலர் நாடு திடமுடன். 2
- எந்த நேரமும் இறைவ னிணையடி
சிந்தை செய்பவர் சீவன் முத்தரே. 3
- நீறு பூசிய நிமல னடியினை
கூறு வார்தமைக் கூடி டாவினை. 4
- ஆறு சூடிய அழகன் சேவடிப்
பேறு பெற்றவர் பிறப்ப தில்லையே. 5
- சிறப்புஞ் செல்வமுந் தந்த சேவடி
மறப்பில் லாதவர் மாழ்வ தில்லையே. 6
- வீடு சேர்வதில் விருப்ப முள்ளவர்
பாடு வார்தினம் பரமன் பாதமே. 7
- வேண்டு வார்வினை நீக்கு மாண்டவன்
நீண்ட சேவடி நினைக்க முத்தியே. 8
- மாண்டு போனவர் என்பர் மார்பினில்
பூண்ட அன்பனைப் போற்ற இன்பமே. 9
- பித்த னென்றவர் பிறவி நீக்கிய
அத்தன் சேவடி அடைய இன்பமே. 10

பாரில் வாழ்வரே

- மத்த மாமலர் வைத்த வள்ளலை
நித்தம் போற்றுவார் நீடு வாழ்வரே. 1
- மனத்தில் வஞ்சகம் வைத்த பாவிகள்
இனத்தைச் சேர்ந்திடில் ஈனம் ஈனமே. 2
- இளமை இன்பத்தில் இச்சை வைத்திடில்
எழுமை யுந்துன்பம் எய்தும் எய்துமே. 3
- சூல பாணியைத் துதிக்கும் அன்பரைக்
காலன் கண்டிடிற் கலங்கி ஓடுமே. 4
- அம்மை அப்பனை ஆர்வ மாய்த்தொழ
இம்மை நற்பயன் எய்துந் திண்ணமே. 5
- வேள்ப டச்செய்த விமல னைத்தொழ
ஊழ்வி னைப்பயன் ஒன்று மில்லையே. 6
- கொச்சை மக்களைக் கூடு மூடர்கள்
அச்சத் தால்மனம் அலைவர் திண்ணமே. 7
- தனக்குத் தானிக ரான சங்கரன்
துணைப்ப தத்தினைத் துதிக்க இன்பமே. 8
- நீல கண்டனை நினையு மன்பர்கள்
ஞாலம் மெச்சவே நாளும் வாழ்வரே. 9
- கோல மாமலர் கொண்டு போற்றுவார்
பாலர் போலவே பாரில் வாழ்வரே. 10

வருக வருக

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

அந்தமும் ஆதியும் அகன்றோன் வருக
 செந்தண்மை பூண்ட செல்வன் வருக
 பந்தமும் வீடும் படைப்போன் வருக
 எந்தமையாளும் இறைவன் வருக
 கற்பனை கடந்த கடவுள் வருக
 சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் வருக
 பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்தோன் வருக
 சீரொடு பொலியும் சிவனவன் வருக
 சிந்தா மணியென் தேவன் வருக
 நந்தா விளுக்கே நலஞ்சுடர் வருக
 நீற்றொடு பொலியும் நிமலன் வருக
 ஆற்றொடு தோற்றும் அமலன் வருக
 அற்புதன் வருக அநேகன் வருக
 பொற்புட னடஞ்செய் புனிதன் வருக
 விற்பொலி நுதலாள் விமலன் வருக
 சொற்றுணை வேதியன்
 பொற்று ளிணைகள் பொலிந்து வாழ்க
 கற்றோ ரேத்துங் கழலடி வாழ்க
 மற்றோ ரறியா மலர்ப்பதம் வாழ்க
 அற்றோர்க் குதவும் அருட்பதம் வாழ்க
 தன்னே ரில்லாத் தாளிணை வாழ்க
 என்போல் வந்த இணையடி வாழ்க
 கண்போற் காக்குங் கழலடி வாழ்க
 விண்போல் விளங்கும் மெய்யடி வாழ்க
 பெண்பா லுகந்த பித்தன் வாழ்க
 மண்மேல் மலரடி வைத்தோன் வாழ்க
 தற்பரன் வாழ்க சதாசிவன் வாழ்க
 சிற்பரன் வாழ்க சின்மயன் வாழ்க
 முழுதுமாய் நின்ற முதல்வன் போற்றி

தொழுமடி யார்கள் துணைவா போற்றி
 என்றுமெ னுளத்தில் இருப்பாய். போற்றி
 மன்று ளாடு மணியே போற்றி
 பொன்று முடலைப் பொறுக்கேன் போற்றி
 சென்றடை யாத செல்வா போற்றி
 ஆதி போற்றி அரனே போற்றி
 சோதி போற்றி சுடரே போற்றி
 நீதி போற்றி நிறைவே போற்றி
 மாதொடு பாக மலர்ப்பதம் பேரற்றி
 ஏதொரு பற்றிங் கில்லைப் போற்றி
 போற்றி போற்றி பொன்னடி யென்றும்
 போற்றி போற்றி சிவசிவ போற்றி.

மலர் 2 : இதழ் 12—16-11-36

பாரையனே

இராகம்—ஆரபி. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

பாரையனே—கடைக்கண்ணால்—பாரையனே

சரணங்கள்

- பாரையனே மனம் பதையாம லடியேனைச்
 சேரையனே யுன்செழுங்கழற் கடைக்கலம். 1
- ஆரையனே துணை அடியேற் குணையல்லால்
 திரையனே மிடி திருவடிக் கடைக்கலம். 2
- ஊருந் துணையில்லை உற்றார் துணையில்லை
 ஆருந் துணையில்லை அடியே னடைக்கலம். 3
- சீருந் துணையில்லை செல்வந் துணையில்லை
 சீரார் திருவடிக் கடியே னடைக்கலம். 4

- சிந்தையில் அன்பு பொருந்த அடியேற்குத்
தந்திடு நின்னருள் தாளிணைக் கடைக்கலம். 5
- எந்தையே எம்பெரு மானே என்றடியார்கள்
வந்தனை செய்யும் மலரடிக் கடைக்கலம். 6
- கொத்தார் குழலுமை கொண்டாடு மையனே
செத்தா ரெலும் பணி செல்வநிற் கடைக்கலம். 7
- வித்தார விடையேறி வெளியில் நடம்புரி
அத்தா உன் பொன்னடிக் கடியே னடைக்கலம். 8
- தத்தாதித் தோம்திமி தாந்தோ மென்றாடிடும்
கத்தாவே யுன்னுடைக் கழலடிக் கடைக்கலம். 9
- நெடியமாலயன் தேடிக் கர்ணமல் நின்றிடும்
நிமலனே நின்னடிக் கடைக்கல மடைக்கலம். 10

மலர் 3 : இதழ் 3—12-2-37

கூவு குயிலே

- கூவு குயிலே பறந்து கூவுகுயிலே
கும்பிடுவார் மனத்தானைக் கூவுகுயிலே. 1
- நாவுக் கினியவனை நல்லகுயிலே
நம்பனை யிங்குவரக் கூவுகுயிலே. 2
- சிவன் சிவனென்று சொல்லும் சித்தர் குழாம்
தேடும் பொருளைவரக் கூவுகுயிலே. 3
- நாவலரும் பாவலரும் பணிந்தேத்தும்
நல்ல சிவனிங்கு வரக் கூவுகுயிலே. 4
- தேன் சொரியும் சோலையில்வாழ் தெய்வக்குயிலே
தேவாதி தேவன் வரக் கூவுகுயிலே. 5

- நான்படும் பாடனைத்தும் நயந்து சொல்லி
நாதனை இங்குவரக் கூவுகுயிலே. • 6
- இளமையு மூப்புமில்லா எம்பிராணை
இங்கே எனைத்தேடி வரக் கூவுகுயிலே. 7
- இளம்பிறை அணிந்தபிரா னிங்கே வர
எழிலுடன் பறந்து போய்க் கூவுகுயிலே. 8
- ஓயநமல் உள்குவார்தம் உள்ளத்தானை
உத்தமனை இங்கேவரக் கூவுகுயிலே. 9
- வாயாரப் பாடுவார்தம் மனத்தானை
வள்ளலை யிங்குவரக் கூவுகுயிலே. 10

மலர் 3 : இதழ் 4—14-3-37

சிவன் செயல்

- அனைத்துஞ் சிவன்செயலென் றறிந்த பெரியோர்க்கு
மனத்துயர் வந்திடுமோ—குதம்பாய்
மனத்துயர் வந்திடுமோ. 1
- ஆன்மாவே நாமென்னும் அறிவை மறந்ததனால்
வீண்பாவ மாச்சுதடி—குதம்பாய்
வீண்பாவ மாச்சுதடி. 2
- இரவும் பகலுமற்ற இன்பநிட்டை பொருந்தினவர்
பரமபதம் பெற்றாரடி—குதம்பாய்
பரமபதம் பெற்றாரடி. 3
- ஈசன்மேல் நேசமாய் இருக்கின்ற தாசருக்கு
பாசபந்தம் வந்திடுமோ—குதம்பாய்
பாசபந்தம் வந்திடுமோ. 4

உண்மை முழுதுமென்ற ஒருமொழியால் இவ்வுலகில்
என்னை மறந்தேனடி—குதம்பாய்
இரவு பகலற்றதடி. 5

ஊரும் பேருமில்லா ஒருபொருளைக் கண்டவர்கள்
ஆருக்கு மஞ்சவரோ—குதம்பாய்
ஆருக்கு மஞ்சவரோ. 6

எனக்குந் தனக்கும்பிரி வில்லைஎன்ற என் ஆசான்
தனக்குவமை சொல்வதுண்டோ—குதம்பாய்
தனக்குவமை சொல்வதுண்டோ. 7

ஏதும் சிவன் செயலென் றெண்ணும் பெரியோர்க்குத்
தீதுதான். ஆவதுண்டோ—குதம்பாய்
தீதுதான் ஆவதுண்டோ. 8

ஐயமெல்லாம் நீக்கி என்னை அன்புசெய்ய வைத்தவனை
வையகத்தில் மறப்பேனே—குதம்பாய்
வையகத்தில் மறப்பேனே. 9

ஒருவனே தெய்வமெனும் உண்மைதனைச்
சொல்லிவைத்த
குருபரனை மறப்பேனே—குதம்பாய்
குருபரனை மறப்பேனே. 10

ஓங்காரத் தினுள்ளே ஒளிரும் சிவனடியை
நீங்கும் நெறியுண்டோ—குதம்பாய்
நீங்கும் நெறியுண்டோ. 11

ஒளவிய மில்லா வறிவுடைய பெரியோர்கள்
திவ்விய பார்வையாலே—குதம்பாய்
சென்ம மெல்லாம் தீர்ந்ததடி. 12

• நாமும் நாமாகி •

கங்கை சடையுடைய கடவுளைக் கும்பிட்டாற்
பங்கந்தான் வந்திடுமோ—குதம்பாய்
பங்கந்தான் வந்திடுமோ. 1

எங்கும் சிவனடியைக் கண்டிறைஞ்சும் மாதவர்க்குக்
கங்குல் பகலுண்டோ—குதம்பாய்
கங்குல் பகலுண்டோ. 2

சுத்தசிவ மொன்றான தன்மையைக் கண்டுவிட்டால்
நித்திய வாழ்வாகுமடி—குதம்பாய்
நித்திய வாழ்வாகுமடி. 3

ஞமனு மணுகுவனோ நாதனைநாம் பணிந்தால்
சமனாக நின்றுடடி—குதம்பாய்
சமனாக நின்றுடடி. 4

விடத்தை மிடற்றில் வைத்த விமலனருளைப் பெற்றால்
சடத்தின்மேல் ஆசையுண்டோ—குதம்பாய்
சடத்தின்மேல் ஆசையுண்டோ. 5

இணக்கமாயிருந்து பார்த்தால் எல்லாம்
சிவன்செயலாகும்
பிணக்கை நீவிட்டிடடி—குதம்பாய்
பிணக்கை நீவிட்டிடடி. 6

தன்னையறிந் தோர்க்குத் தாழ்வுண்டோ வையகத்தில்
பின்னையினிப் பேசுவதென்—குதம்பாய்
பின்னையினிப் பேசுவதென். 7

நாமும் நாமாகி நமக்குள்ளும் நாமானால்
போமுன் வினையனைத்தும்—குதம்பாய்
போமுன் வினையனைத்தும். 8

பண்டுமின்று மென்றும் ஒருபடித்தாய் நிற்பவனைக்
கண்டு தொண்டு நாம்செய்வோம்—குதம்பாய்
கண்டு தொண்டு நாம்செய்வோம். 9

மங்கையொரு பாகமாய் மருவும் பெருமானே
எங்கள் குலதெய்வமடி—குதம்பாய்
எங்கள் குலதெய்வமடி. 10

அயனு மரியு மறியாமல் நின்றவன்றன்
தயவு நமக்குண்டடி—குதம்பாய்
தயவு நமக்குண்டடி. 11

அரகர வென்றுதினம் அரற்றுஞ் சிவனடியவர்க்கு
— மரணம் பிறப்பில்லையடி—குதம்பாய்
மரணம் பிறப்பில்லையடி. 12

மலர் 3: இதழ் 6—14-5-37

சிவதொண்டு

சிவதொண்டு செய்வார்க்குச் செல்வமுண்டு கல்வியுண்டு
சிவதொண்டு செய்வார்க்குச் சீருமுண்டு பேருமுண்டு
சிவதொண்டு செய்வார்க்குச் சிந்தைத் தெளிவுமுண்டு
சிவதொண்டு செய்வார்கள் சேருவரோ தீநெறியில். 1

சிவதொண்டு செய்வார்கள் திசையெட்டு மாளுவார்
சிவதொண்டு செய்வார்கள் சென்மமல நீங்குவார்
சிவதொண்டு செய்வார்கள் தேவரையு மேவல் கொள்வார்
சிவதொண்டு செய்வார்கள் செத்துப் பிறவார்கள். 2

சிவதொண்டு செய்து திருமா லுலகாண்டான்
சிவதொண்டு செய்துதிரு வாநூரன் சிவமானான்
சிவதொண்டு செய்தரசன் சேர்ந்தான் கழல்முன்னான்
சிவதொண்டு செய்வார்க்கு முண்டோ குறைசொல்வார். 3

சிவதொண்டு செய்வார்க்குச் சினமில்லை அச்சமில்லை
 சிவதொண்டு செய்வார்க்குத் தீயவகங் காரமில்லை
 சிவதொண்டு செய்வார்க்கு இரவும் பகலுமில்லை
 சிவதொண்டு செய்வார்க்குப் பழியு ணுணவுமில்லை. 4

சிவதொண்டு செய்வார்க்குச் சாந்தம் பொறுமையுண்டு
 சிவதொண்டு செய்வார்க்குத் திரிகால வுணர்ச்சியுண்டு
 சிவதொண்டு செய்வார்க்குத் தீயபிணி நோயில்லை
 சிவதொண்டு செய்வார்கள் தெய்வமே போல்வார். 5

மலர் 3 : இதழ் 7—14-6-37

நல்வரவு சொல்லு சிறு பல்லி

எல்லாஞ்செய வல்லபிரான் இங்குவரு மாகில்
 ஏத்துவார் மனம்வாழும் ஈசன்வரு மாகில்
 கல்லார்க்கும் அருள்புரியுங் கடவுள்வரு மாகில்
 களிப்புடனே நல்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி! 1

காமாதி குணமெல்லாங் கட்டவிழு மாகில்
 கருணையே வடிவான கடவுள்வரு மாகில்
 தானாக எழுந்தருளும் தானுவரு மாகில்
 சடுதியாய் நல்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி! 2

தத்துவம் ஆறறும் வெந்துவிடு மாகில்
 தானான தன்மைவந்து தலையெடுக்கு மாகில்
 பத்தர்களை நீங்காத பரமன்வரு மாகில்
 பக்குவமாய் நல்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி! 3

ஒளிக்கொளியைக் கொடுக்கின்ற ஒருவன்வரு மாகில்
 உண்மைநிலை என்மனத்தில் மெல்லவரு மாகில்
 வழியடிமை கொள்கின்ற வள்ளல்வரு மாகில்
 வருத்தமின்றி நல்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி! 4

சொல்லமுடி யாதபொருள் சொல்லவரு மாகில்
சும்மா இருக்கின்ற சுகங்கிடைக்கு மாகில்
எல்லாருங் காணவெனைப் பித்தேற்று மாகில்
இன்னுமொருக் கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி! 5

தேனுந்து கொன்றையணி செல்வன்வரு மாகில்
சிவகாமி பங்கிலுறை தெய்வம்வரு மாகில்
நானும்நீயும் ஒன்றாகி நிற்கவரு மாகில்
நல்லகுரல் நல்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி! 6

வேதமறி யாதபொருள் விரைந்துவரு மாகில்
மேஷமிட மெங்குமறி வாகிவரு மாகில்
நாதமுடி மேல்நடனம் நாங்காணு மாகில்
நல்லகுரல் நல்லதிசை சொல்லுசிறு பல்லி! 7

தொந்தோமென் றுடுத்திருப் பாதம்வரு மாகில்
சரிசூழலார் பாகனார் இங்குவரு மாகில்
வந்தோம்வந் தோமென்னும் அடிகள்வரு மாகில்
வளப்பமுடன் நல்லகுரல் சொல்லுசிறு பல்லி! 8

வெள்விடைமேல் உவந்தேறும் விமலன்வரு மாகில்
வேதத்தி னுட்பொருள் விளங்கவரு மாகில்
எல்லவர்க்கும் பொதுவில்நடம் நாங்காணு மாகில்
இன்னுமொருக் கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி! 9

பூதங்கள் ஐந்தான புனிதன்வரு மாகில்
புன்னெறியிற் செல்லாத சிந்தைவரு மாகில்
தாதவிழும் சடையப்பன் இங்குவரு மாகில்
தண்மையுடன் நல்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி! 10

பாடல்பத்தும் படிப்போர்கள் கேட்போர்கள் எல்லாம்
பங்கமின்றி வாழ்ந்துபின் பரமனரு ளாலே
வீடகத்தே புகுந்திடுவர் மெய்மையிது வாகும்
விட்டுவிட்டு நல்லகுரல் சொல்லுசிறு பல்லி! 11

உந்தீபற

மானும் மழுவுங் கரந்து மண்மிச்சக்
காணும் படி வந்தானென் றுந்தீபற
கவலை ஒழிந்ததென் றுந்தீபற. 1

சிந்தையில் வெந்துயர் தீர எனக்கொரு
மந்திரந் தந்தானென் றுந்தீபற
மாயை அழிந்ததென் றுந்தீபற. 2

மன்னவனாகி மதுரையை ஆண்டவன்
பொன்னம் பலவென் றுந்தீபற
பூரண னானென் றுந்தீபற. 3

திக்குத் திகாந்தமுங் கைவசமாய் வரப்
பக்குவ மாணென் றுந்தீபற
பரமான்மா நானென் றுந்தீபற. 4

அஞ்செழுத்துள்ளே அனைத்தையுங் காட்டியென்
நெஞ்சத்துள் நின்றானென் றுந்தீபற
நீயேநா னானென் றுந்தீபற. 5

திங்களுங் கங்கையுஞ் சென்னியில் வைத்தவன்
மங்கை மணானென் றுந்தீபற
மறுபிறப் பில்லையென் றுந்தீபற. 6

தத்துவம் யாவும் சடமென்று காட்டியென்
சித்தத்துள் நின்றானென் றுந்தீபற
தேவாதி தேவென் றுந்தீபற. 7

ஆதாரத்தாலே நிராதாரஞ் சென்றபின்
பாதார விந்தமென் றுந்தீபற
பலித்தது பூசையென் றுந்தீபற. 8

அல்லும் பகலும் அறிவாகி நிற்கவோர்
சொல்லைத்தந் தானென் றுந்தீபற
தோன்றாத் துணைவென் றுந்தீபற. 9

சீவன் சிவனென்று தேறித் தெளிந்தார்க்கு
 அபாய மில்லை யென்றுந்தீபற
 அன்பே சிவமென்றுந்தீபற. 10

பத்துப் பாட்டும் படிப்பவர் கேட்பவர்
 வித்தக ராவாரென்றுந்தீபற
 வீடு நமக்கென்றுந்தீபற. 11

மலர் 3: இதழ் 9—16-8-37

சிவதொண்டன்

.. நேரிசையாசிரியப்பா

சிவனடி யாரைச் சிவனென வணங்கும்
 சிவதொண்டனென்னுஞ் செல்வச் சிறுவன்
 பவவருடத்துப் பன்னுமார் கழி மதி
 எவரும் முகிழ் இந்நிலம் போந்தான்
 இவனே,
 சிறுபிள்ளை யாயினுஞ் செய்தவப் பயனால்
 அறிவு மிகுந்த ஆண்டகை யாவான்
 தினைத்துணை நன்றி செய்யினு மதனைப்
 பனைத்துணை யாக்கொள்ளும் பயனைத் தெரிபவன்
 அனைத்துஞ் சிவன் செயலாமென அறிபவன்
 சினத்தைச் செற்ற திருவினை யுடையான்
 சத்தியம் பொறுமை சாந்தம் நிறைந்தவன்
 நித்தியா நித்தியந் தெரியும் நிபுணன்
 அத்துவா மார்க்கம் ஆறையு மகற்றித்
 தத்துவா தீதத் தன்மையை யுணர்ந்தோன்
 வறுமையிற் கலங்கான் செல்வத்தின் மகிழான்
 பொறுமை மிக்குடைய புண்ணிய புருடன்
 தருமநன் நெறியிற் சற்றும் வழுவான்

கருமத்திற் கையுங் கடவுளிற் கருத்துமா
 யிருநிலம் மதிக்க வாழு மியல்பினன்
 குருபரன் கூறிய நெறியே செல்பவன்
 திங்க டோறும் திருவக லாத
 உங்கள் மனைக்கே யுவப்புடன் போந்து
 நற்சிந் தனையும் நல்ல சமயமும்
 அற்புத மான போற்றித்திரு வகலும்
 விற்பன மாக விளங்கு யோகமும்
 சொற்பொருட் சுவைசேர் சூடாலை சரிதமும்
 இன்னும் பற்பல வினியகட் டுரைகளும்
 கொண்டுடன் மகிழ்ந்து கும்பிடு மிவனை
 வாரி யெடுமின் மடிமீது வையம்மின்
 சீரிய வாயாற் செந்தமிழ் பாடுமின்
 பாலுந் தேனும் பாகும் பருப்பும்
 நாலுங் கலந்து நன்றூ யூட்டுமின்
 பட்டாடை சுற்றுமின் பலபணி புனைமின்
 மட்டார் நறுமலர் மாலை சூட்டுமின்
 எட்டாப் பேரின்ப மெய்தி
 இட்டார் பெரியோர் எனவாழ் வீரே.

மலர் 4: இதழ் 1-15-12-37

முனி சொன்மொழி

கலிவிருத்தம்

ஒருபொல் லாப்பு மில்லையென் றுரைத்தவன்
 திருவ டிதனைச் சிந்தை மறக்குமோ?
 ஒருவடி வன்றி யுள்ள முவக்குமோ?
 கருவழி யினிற் சென்று கலங்குமோ?

1

நாம றியோமெ னச்சொலு நன்மொழி
 தாம றிந்தவர் சஞ்சலங் கொள்வரோ?
 சாம ளவுமத் தண்ணருள் வாசகம்
 சேம நன்னிதி செப்புந் தகையதோ?

2

ஆர றிபவ ரென்ன அ டிக்கடி
வீர மாக நகைத்து விளம்புவார்
ஈர கத்தொடு நின்று வணங்கினு
மார மற்றவர் போல இகழ்வரே. 3

எப்ப வோமுடி வானதென் றெங்கட்குச்
செப்பு வாரவர் சிந்தை தெளிந்திட
ஓப்பில் லாதபல வார்த்தைக ளோதுவார்
அப்பில் உப்பென வானதென் சீவனே. 4

முழுதுமுண்மை யெனமுனி சொன்மொழி.
எழுதிக்காட்டிட் என்னு லிசையுமோ?
அழுது வாழ்த்தியு மேத்தியு மன்பர்காள்
தொழுது கொள்வதல் லாலென்ன சொல்லுகேன். 5

மலர் 4 : இதழ் 2—14-1-38

இணையடி வாழ்க .

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

திங்களுங் கங்கையும் சென்னியிற் றுங்கிய
எங்கள் பெருமான் இணையடி வாழ்க
ஒரு பொல்லாப்பு மில்லையென்(று) ஓதிய
குருபரன் குஞ்சித பாதம் வாழ்க
நாமறி யோமெனும் நல்ல திருமொழி
தாமறி வோனிச் சகத்தினில் வாழ்க
எப்பவோ முடிவான தென் றெமக்குச்
செப்பிய வாசகம் சிறப்புடன் வாழ்க
ஆரறி வாரெனும் அருமைத் திருமொழி
தாரணி தன்னிற் சந்ததம் வாழ்க
முழுதுமுண் மையென முனிவன் சொன்மொழி
தொழுது வாழ்த்தும் சுதந்திரம் வாழ்க
இன்ன தன்மையன் இவனென எவரும்
என்று மறியா இணையடி வாழ்க
முந்திய பொருட்கெலா முதலா யுள்ளோன்
சிந்தையிற் பூத்த சிவபிரான் வாழி.

மலர் 4 : இதழ் 3—12-2-38

எந்தையே

நேரிசை வெண்பா

எந்தையே! எந்தையே! என்றேத்து மெய்யடியார்
சிந்தை குடிகொண்ட தெய்வமே!—முந்துங்
கருணைத் திருஉருவே! கண்ணிறைந்த இன்பே!
தருணமிஃ தாளாய்நீ தான்.

1

தானந் தவமிரண்டுஞ் சற்றுமிலாப் பாவியேன்
ஞான முளேன்போல் நடிக்கின்றேன்—வானில்
வளர் பிறையைச் செஞ்சடையில் வைத்தபிரானே!
தளர விடா தாளாய்நீ தான்.

2

தானான தன்மை தனையறிந்த மாதவர்கள்
வானாதி மாயையினால் வாடுவரோ—தேனாரும்
கொன்றைச் சடைமுடியாய்! கோலவேற் றூர்தியாய்!
என்றுமெனை யாளாய்நீ யிங்கு.

3

ஆளான அன்பர் அகநிறைந்த பாக்கியமே
குளா மணியே துரந்தரனே!—மீளா
அடிமை நானன்றோ அறியார்போல் விட்டுப்
படர்தல் முறையோ பகர்.

4

பகருவார் நெஞ்சம் பதைக்குமோ பாரில்
நிகரில் இறைவ! நெடிதெய்த்தேன்!—பகருற்றேன்
உண்டோ வுலகத் துறுதெய்வம் நீயல்லால்
உண்டோ துணைவேறிங் கோது.

5

ஓதுவார் நெஞ்சில் உதிக்கும் பரஞ்சுடரே!
மாதுசேர் பாகா! மறைநான்கும்—ஓதுகிலா
உன்புகழை ஓதினே னுன்னடியான் யானன்றோ
என்பிழை உட்கொள்ளே லினி.

6

இனியவனே ! யெவ்வுயிர்க்கு மீசனே ! ஆளும்
பனிமொழியாள் பாகனே ! மாயோன்—நனிவருந்த
நீண்ட சுடராகி நின்றாய் நினைவேனை
ஆண்டருள வேண்டு மறி.

7

அறிவுக் கறிவாகி நின்றாய் ! அறிஞர்
பிறிவறவுன் னுள்நிற்பர் பெம்மான்—நெறியறியேன்
பொல்லாப் புலைநாயேன் போற்றும் வகையறியேன்
சொல்லாய் எனக்கேற்ற சொல்.

8

சொல்லிற் கலந்த சுவையறியாப் பாவியேன்
அல்லும் பகலும் அரற்றுகின்றேன்—தொல்லுலகில்
வாராயோ என்முன்னே வந்து வறுமைபிணி
தீராயோ வாய்திறந்து செப்பு.

9

செப்புந் தரமோ சிவனேநின் சீரடியார்
அப்பிலுப் பொப்பான ஆக்கத்தை—இப்புவியில்
என்னையு மவ்வா றினிநீ கலப்பாயேல்
உன்னைத் தடுப்பவரா ரோது.

10

. அன்னைப் பத்து

மண்ணையும் விண்ணையும் மற்றுள் யாவையும்
எண்ணுமுன் நேயாக்கும் அன்னை யென்னும்
எண்ணுமுன் நேயாக்கும் என்போல வந்தவஃ
தென்ன அதிசயம் அன்னை யென்னும். 1

கஞ்சனும் மாலயனும் காணாக் கடவுளர்
சஞ்சலந் தீர்ப்பரால் அன்னை யென்னும்
சஞ்சலந் தீர்த்தென்னைத் தானாகச் செய்தனர்
வஞ்சகந் தீர்ந்தது அன்னை யென்னும். 2

எட்டு மிரண்டு மறியா வெனக்கொரு
பட்ட மளித்தனர் அன்னை யென்னும்
பட்ட மளித்திந்தப் பர்ரொடு விண்ணும்
இட்ட முளதென்றார் அன்னை யென்னும். 3

சிவாய நமவென்று சிந்திக்கச் சொல்லியென்
அபாய மறுத்தனர் அன்னை யென்னும்
அபாய மறுத்தென்னை யாண்டு கொண்டாரவர்
உபாயத்தாற் காணொணர் அன்னை யென்னும். 4

விருப்பு வெறுப்பினை விட்டிடவே சொல்லிக்
கருப்புகா மற்காத்தார் அன்னை யென்னும்
கருப்புகா மற்காத்துக் கங்குல் பகலற்ற
இருப்பை யளித்தவர் அன்னை யென்னும். 5

நாமறி யோமெனும் நல்ல திருமொழி
நாமறியச் செய்தார் அன்னை யென்னும்
நாமறியச் செய்து நாமே நீயென்று
சேம மளித்தன ரன்னை யென்னும். 6

ஆரறி வாரென அன்று சொன்னமொழி
ஆரறிய வல்லார் அன்னை யென்னும்
ஆரறிய வல்லா ராயினு மன்பர்கள்
சீரறிவார் திண்ணம் அன்னை யென்னும். 7

என்னை யறிவித் தெனக்கருள் செய்தவன்
என்னிலும் வேறலன் அன்னே யென்னும்
என்னிலும் வேறலன் எல்லாம் வல்லவன்
மண்ணினில் வந்தனன் அன்னே யென்னும்.

8

வாக்கால் மனத்தால் தொடர்வரி தானவன்
வாக்கால் திடம் பெற்றேன் அன்னே யென்னும்
வாக்கால் திடம் பெற்றேன் வாண ளாசையைத்
தீக்கிரை யாக்கினன் அன்னே யென்னும்.

9

எல்லாஞ் சிவன்செயல் எல்லாஞ் சிவன்வடி
வெல்லா மவனன்றோ அன்னே யென்னும்
எல்லா மவன்வடி வெங்குமவ னென்றால்
பொல்லாப்பிங் கேதடி அன்னே யென்னும்.

10

மலர் 4 : இதழ் 6-14-5-38
7-15-6-38

ஞானகுரவனே

கலிவிருத்தம்

ஆர கத்தினுஞ் சென்றவ ருண்கிலர்
ஏர கத்தம ரேந்தலை யொப்பவர்
தார கப்பொருள் தந்த தலைவனார்
நீர கத்தினர் நெஞ்சங் குடிகொண்டார்.

1

சிரித்து நல்லூர்த் தெருவிற் றிரிபவர்
வெறித்த பார்வையர் வேடம் விரும்பிலர்
கறுத்த மேனியர் கந்தைத் துணியினர்
எரித்தனர் பவ மினியெனக் கில்லையே.

2

மூண்ட வல்வினை முற்றுந் துறந்தவர்
ஆண்ட வர்க்கன்பு பூண்ட வகத்தினர்
தூண்டு சோதிச் சுடர்விடு தூய்மையர்
ஆண்டு கொண்டன ரன்றெனை நல்லையில்.

3

பாதிச் சாமத்தின் பின்பள்ளி கொள்பவர்
வீதி யிற்செல்லும் வீணர்கள் தங்களைப்
பேதிக் கும்படி வேண்டியே பேசுவார்
சோதித்தே யெனைச் சம்மா விருத்தினார்.

4

எந்த வேளையு மென்னவோ மெத்தெனச்
சிந்தை தன்னிலே செப்பிக் கொண்டேயவர்
வந்த பேருக்கு வாழ்வை யளிப்பவர்
எந்தன் சிந்தையைக் கோயிலாக் கொண்டவர்.

5

கோல மொன்றும் விரும்பிலன் கும்பிடச்
சால வன்புடன் தான்வரும் பக்தரைக்
கால னென்னக் கறுத்துடன் சீறுவான்
சாலஞ் செய்தெனைத் தன்வய மாக்கினான்.

6

ஆக்கினு னெனை அண்மையிற் சென்றீடின்
தாக்கு வானெனைத் தாக்கற மில்லென
நோக்கு வானெனை நோக்கிப் பல செடல்வான்
நோக்க மொன்றற நோக்கிய நோக்கமே.

7

பாவனை யொன்று பண்ணவும் விட்டிலன்
சேவனை யொன்று செய்யவும் விட்டிலன்
ஆவதொன்று மறியவும் விட்டிலன்
தேவன் செய்திட்ட சித்திர மிட்டமே.

8

இட்ட மிட்ட மிவன்பணி விட்டிலன்
இட்ட மென்ன அறியவும் விட்டிலன்
இட்ட சித்திக ளெய்தவும் விட்டிலன்
இட்ட மாக்கின னென்ன வியப்பதே.

9

வியக்க வொன்று மிலையென விட்டனன்
வியக்கும் மாந்தரைச் சேரவும் விட்டிலன்
தயக்க விட்டனன் தன்னடி யார்களை
ஞயக்க விட்டனன் ஞான குரவனே.

10

திருத்தாள் வாழ்க

உயிர்வரிசை மோனை

வெண்செந்துறை மாலை

- அத்துவா மார்க்கமாறும் அகற்றியே யடியனேனைத்
தத்துவா தீதனாக்குஞ் சற்குரு தாள்கள் வாழ்க. 1
- ஆக்கைநீ யல்லை நீயோ ஆன்மாவென் றெனக்குச்
சொல்லித்
தீக்கைவைத் தாண்டுகொண்ட தேசிகன் றிருத்தாள்
வாழ்க. 2
- இருந்துபா ரென் றெனக்கோர் இனியநல் வாக்குத் தந்த
அருந்தவன் என்னும்வல்லி ஆசான்றன் தாள்கள்
வாழ்க. 3
- ஈயாத புல்லர்தங்கள் இல்லத்திற் கேகா வண்ணம்
தாயாரைப் போல்வந்தாண்ட சற்குரு தாள்கள் வாழ்க. 4
- உன்மத்தன் போலே வந்தென் னுடல் பொருளாவி
மூன்றும்
தன்னத்தம் வாங்கிக் கொண்ட சற்குரு தாள்கள் வாழ்க. 5
- ஊனுமாய் உயிருமாகி உள்ளுமாய்ப் புறம்புமாகி
நானுமாய் நீயுமாகி நடஞ்செய்யுந் திருத்தாள் வாழ்க. 6
- எண்ணிய வண்ணம் வாழ எனக்குநல் லருனைத் தந்த
கண்ணிய முடைய செல்வன் கழலடி யென்றும் வாழ்க. 7
- ஏடவிழ் கோதை மாதர் எழில்கண்டு மயங்கா வண்ணம்
தாடலை தன்னில் வைத்த சற்குரு தாள்கள் வாழ்க. 8
- ஐயமேன் காணுமென்றே அடியனேன் தன்னை நோக்கி
உய்யநல் லருனைத்தந்த உத்தமன் பாதம் வாழ்க. 9
- ஒரு மொழி யதனாலென்னை ஓவியம் போல வாக்கி
வருபயம் நீக்கியாண்ட வள்ளல்தம் திருத்தாள் வாழ்க. 10

ஓமெனும் எழுத்தினுள்ளே உலகெலாம் விளங்கக் காட்டி
நாமென்று சொல்லுகின்ற நற்றவன் திருத்தாள் வாழ்க. 11

ஓளவனத் தில்லைதன்னில் அழகிய ஆடல் காட்டிச்
செவ்விதி னாண்டுகொண்ட செல்வன்றன் தாள்கள்
வாழ்க. 12.

அஃகமுங் காசந்தேடி அலைந்து நான் திரியாவண்ணம்
நஃகுதல் செய்த நல்ல நாதன்றாள் வாழ்க! வாழ்க! 13

மலர் 4: இதழ் 10—17-9-38
11—17-10-38

ஐயனே சற்குரு நாதா

இராகம்—சஹானா. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

ஐயனே சற்குரு நாதா—உனை
யண்டிவந் தேனருள் தாதா
துய்யனே சொற்பிர போதா—உனைத்
தோத்திரஞ் செய்தேன் பொற்பாதா— (ஐய)

சரணம்

ஈயாத புல்லரைக் கூடி—நானும்
இடர்ப் பட்டேன் வெகுகோடி
ஓயாம லுன்புகழ் பாடி—நானும்
ஓடிவந் தேனுனைத் தேடி— (ஐய)

ஆதார மாறையும் தாண்டி—அருள்
அம்பலத்தே நின்று வேண்டி
சூதான மனந்தினந் தூண்டி—நானும்
தொடர்ந்து வந்தேனினைத் தேண்டி— (ஐய)

மலர் 4: இதழ் 12—16-11-38

குரு திருத்தாள் வாழ்த்து

குறள்வெண்செந்துறை

அகரமாம் எழுத்துப் போல அனைத்தினும் கலந்து நின்றே
இகபரம் இரண்டு மீந்த எழிற்குரு திருத்தாள் வாழ்க. 1

ஆணுமாய்ப் பெண்ணுமாகி அன்னையும் பிதாவுமாகிக்
காணவே கண்முன் வந்த கழலடி யென்றும் வாழ்க. 2

இருவினை நீக்கி எம்மை இன்பமாம் நிலத்தில் வைக்கத்
திருவுருத் தாங்கி வந்த செல்வ! நின் திருத்தாள் வாழ்க. 3

ஈன்றிடு தந்தை தாயோ டெய்திய சுற்றமாகித்
தோன்றிய குருவுமான துணைவ! நின் திருத்தாள் வாழ்க. 4

உணர்ந்தார்க்கு முணர வொண்ணு ஒருவனே
என்போல் வந்து
குணங்காட்டி ஆண்டு கொண்ட குருவின்சீர்ப்
பாதம் வாழ்க. 5

ஊசிமே னுனியி னின்றே உக்கிர தவத்தை யாற்றும்
மாசில்மா தவருங் காணு மலர்ப்பதம் மனத்தில் வாழ்க. 6

என்னை நீ வேறு யெண்ணி இடர்ப்பட வேண்டா வென்று
தன்னைத்தந் தாண்டு கொண்ட சற்குரு தாள்கள் வாழ்க. 7

ஏதுமொன் றறநில் லென்றே யெனக்குநல் லருளைத் தந்த
தீதிலாத் தேசிகன்றன் திருவடி வாழ்க! வாழ்க! 8

மலர் 5 : இதழ் 1—16-12-38

வேண்டும்

சிவநாம மைந்தெழுத்துஞ் சிந்தித்திட வேண்டும்
 சிந்தித்திட வேண்டும்
 சிவதொண்டன் தொண்டு செய்ய முந்திவிட வேண்டும்
 தவநெறியில் வழுவாமல் தான் வளர வேண்டும்
 தான் வளர வேண்டும்
 தந்தைதாய் சுற்றத்தைத் தழுவிக் கொள்ள வேண்டும். 1

ஐந்தாண்டு விழாவதனைக் கொண்டாட வேண்டும்
 கொண்டாட வேண்டும்
 அவரவரின் விருப்பப்படி பொருளுதவ வேண்டும்
 மந்தார மல்லிகையால் மாலை கட்ட வேண்டும்
 மாலை கட்ட வேண்டும்
 வந்தசிவ தொண்டனுக்கு வாழ்த்தியிட வேண்டும். 2

கொஞ்சங் கொஞ்ச மாய்மனத்தை யடக்கிக்
 கொள்ள வேண்டும் அடக்கிக் கொள்ள வேண்டும்
 குருநாதன் திருவடியைக் கும்பிட்டிட வேண்டும்
 அஞ்சி யஞ்சிப் பாவத்தை யகற்றி விட வேண்டும்
 அகற்றிவிட வேண்டும்
 ஆர்மீதும் அன்பாக இருந்துவிட வேண்டும். 3

அளவுக்குப் போசனத்தை யருந்திவிடவேண்டும்
 அருந்திவிடவேண்டும்
 அறிவடைய எப்பொழுதும் வருந்தி விடவேண்டும்
 இளமையிலே வித்தைதனைக் கற்று விடவேண்டும்
 கற்று விடவேண்டும்
 ஈயாத மனிதர் பற்றை யகற்றிவிட வேண்டும். 4

குடிப்பிறந்தா ரோடுறவு கொண்டு விடவேண்டும்
 கொண்டு விடவேண்டும்
 குறைவில்லை யென்று சொல்லிக் குதூகலிக்க வேண்டும்
 உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தாரை ஒம்பிவிட வேண்டும்
 ஒம்பிவிட வேண்டும்
 உள்ளும் புறம்பு மொன்றாய் வாழ்ந்து விட வேண்டும். 5

தன்னை மறந்தருளித் தான் நிலைக்க வேண்டும்
 தான் நிலைக்க வேண்டும்
 சந்தேகம் வாராமல் தான் தொலைக்க வேண்டும்
 பின்னை யாசான் பெருமை தன்னைப் பேசியிட வேண்டும்
 பேசியிட வேண்டும்
 பித்தனென்ற பிறர் வசையை வீசியிட வேண்டும். 6

மலர் 5 : இதழ் 2-14-1-39

கண்ணுக்கு அணிகலம் குருநாதன் பாதம்
 விண்ணுக்கு அணிகலம் சந்திரன் விளம்பு
 மனத்திற்கு அணிகலம் மாசற்றூர் கேண்மை
 தனத்திற்கு அணிகலம் தண்ணருள் தானம்
 வனத்திற்கு அணிகலம் மயிலும் குயிலும்
 தினத்திற்கு அணிகலம் தினகரன் சேவடி
 பணத்திற்கு அணிகலம் பசித்தோர்க்கு உணவு.

ஆடுமயிலே

இராகம்—ஆனந்தபைரவி

ஆடுமயிலே பணிந் தாடுமயிலே
ஆண்டவனைக் கண்டு தெளிந் தாடுமயிலே.

வீடுநமக் கெப்போதும் சொந்தமென்றே
வீணாசைப் படுவதெல்லாம் பந்தமென்றே
கூடுவிட் டுயிர்போமுன் கும்பிட்டுக்கொண்டே
குழைந்து குழைந்துநின் றாடுமயிலே. (ஆடுமயிலே) 1

பொறிவழி போம்மனத்தை அடக்கிக் கொண்டே
பூரண நிட்டையிலே மடக்கிக் கொண்டே
அறிவறி யாமையிரண்டும் நாமல்ல வென்றே
ஆனந்தமாய்ப் பணிந்தெழுந் தாடுமயிலே.
(ஆடுமயிலே) 2

எவ்வயிரும் தன்னுயிர்போல் எண்ணிக் கொண்டே
இரந்திரந் தைந்தெழுத்தைப் பன்னிக் கொண்டே
ஔவியம் பொருமை கோபம் அகற்றிக் கொண்டே
ஆண்டவனைக் கண்டுதெளிந் தாடுமயிலே.
(ஆடுமயிலே) 3

ஒருபொல்லாப்பு மில்லையென்ற புத்தியைக் கேட்டே
ஓம்சிவாய நமவெனச் செபித்துக் கொண்டே
குருநாதன் திருவடியைக் கும்பிட்டுக் கொண்டே
கூடிக் களித்து நின் றாடுமயிலே. (ஆடுமயிலே) 4

தேசகாலம் யாவையும் மறந்து நின்றே
சிறுபிள்ளையைப் போலமனம் சிறந்து கொண்டே
பேசவு மறியாமற்பேய்க் கோலங் கொண்டே
பெருமானைப் பார்த்து நின் றாடுமயிலே.
(ஆடுமயிலே) 5

சிவநாமம்

இராகம்—செஞ்சுருட்டி. தாளம்—ஆதி
பல்லவி

சிவநாமஞ் சொல்லித் தெளியோமோ
திருவடி கண்டு களியோமோ. (சிவ)

உவமை கடந்த வின்பம் எமக்குள்ளே யுண்டு
ஓகோ உணர்ந்து செய்சிவ தொண்டு. (சிவ) 1

தத்துவம் யாவும் சடமென அறிவோம்
சத்தியம் ஆன்மா நித்தியம் உய்வோம். (சிவ) 2

அறிவறி யாமை யிரண்டும் நீ யல்லை
அரிய தத்துவம் தெரிவது தொல்லை. (சிவ) 3

பொறிவழி மனத்தைப் போகாமற் கொல்வோம்
பூரணமான நிட்டையிற் செல்வோம். (சிவ) 4

விருப்பும் வெறுப்பும் வீணெனக் குறிப்போம்
வேதாந்த சித்தாந்தஞ் சமமெனத் தெரிப்போம்.
(சிவ) 5

நன்றியை நாங்கள் மறந்திட மாட்டோம்
நாடெங்குஞ் சென்று சிவதொண்டு செய்வோம்.
(சிவ) 6

உத்தம நட்பை ஒருநாளும் பிரியோம்
ஓம் சிவாய நமவென் றுரைப்போம். 7

அனைத்தும் சிவன்செய லென்னநா மெண்ணுவோம்
ஆன்மாக்க ளிடத்தில் அன்புநாம் பண்ணுவோம்.
(சிவ) 8

குருவடி ஒருபோதும் கும்பிட மறவோம்
கூடாத கூட்டத்திற் கூடயாம் அறியோம். (சிவ) 9

இன்பமே யல்லாமற் றுன்பம் நமக்கில்லை
ஈசனை மறந்தால் வந்திடுந் தொல்லை. (சிவ) 10

எல்லாமவன் செயலே .

வெண்பா

எல்லா மவனையா மெல்லா மவன்செயலே
கல்லாய் மனிதா கவலையேன்—நில்லாயோ
நீள நிணையாய் நினைந்து நினைந்துருகி
வாழ நிணையாய் மதி. 1

மதிக்கு மதியீ மதிசூடு வாளை
மதிக்கு முனக்கு மரணம்—உதிக்குமோ
மார்க்கண்ட னுக்காக மறலிபட்ட பாட்டினைப்
பார்க்கிலுனக் கென்ன பயம். 2

பயமுண்டோ பஞ்சப் பொறிவழிபோர் கார்க்கு
நயமுண்டோ நாட்டமுண்டோ நாடில்—உதிக்குமோ
என்ன குறைதானுண் டெங்கெழிலென் ஞாயிறு
சொன்னே னதுவே சுகம். 3

சுகதுக்கம் ஒன்றுமுனக் கில்லைநீ தூயோன்
அகநெகவே யாண்டவனை யந்தி—மிசுசந்தி
ஏத்தித் துதித்துநீ எல்லார்க்கு நன்மைசெய்
போற்றிப் புகழ்ந்து புறம். 4

புறத்தி லலையாதே போனவற்றை யெண்ணி
அறத்தை மறவாதே யாண்டான்—திறத்தையே
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிந்தனா தீதனாய்
அந்தி பகலறியா தான். 5

என்மனமே

- கும்பிடுவார் நன்மனத்தைக் கோயிலாய்க் கொண்டருளும்
எம்பெருமான் திருவடியை இறைஞ்ச வா என்மனமே. 1
- எல்லாமா யல்லவுமா யிருக்குந் திருவடியைச்
சொல்லாமற் சொல்லித் துதிக்க வா என்மனமே. 2
- எங்கேநீ அங்கேநான் என்ற திருமொழியை
இங்கே யான் கண்டேத்த இயந்து வா என்மனமே. 3
- ஒன்றா யிரண்டா யொருமுன்றாய் நின்றவனை
நன்றாய்த் தொழுதிறைஞ்ச நயந்து வா என்மனமே. 4
- பற்றற்றார் பற்றும் பரமகுந் வருளை
மற்றுப் பற்றின்றி வணங்க வா என்மனமே. 5
- மனவாசகங் கடந்த மாறாக் கருணையனைத்
தினமும் பணிந்தேத்தச் சீக்கிரம் வா என்மனமே. 6
- காதலிக்கு மெய்யடியார் கருத்திற் கருத் தாயிருக்கும்
நாதனை நான் கண்டு தொழ நடந்து வா என்மனமே. 7
- அண்ட பிண்ட மெல்லா மடக்கி ஒரு வடிவாய்
நின்றவனைக் காண நீவாராய் என்மனமே. 8
- நீயேநா நென்றென்று நேர்நேராய்ச் சொன்னவனைப்
பேயேன் வணங்கவென் பின்வாராய் என்மனமே. 9
- முழுதுமுண்மை யென்ற முனிவன் திருவடியைத்
தொழுது வணங்கச் சுறுக்காய் வா என்மனமே. 10
- பத்தும் படிப்போர்கள் கேட்போர்கள் பாரின்மிசை
உத்தமராய் வாழ்வா ருறுதியிதே என்மனமே. 11

நல்லைக் குருமணியே போற்றி

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

அன்பு நெறியு மருணெறியு மறியாதேனை நயந்து வந்தே
இன்ப நெறியிற் புகுத்திட்ட எந்தாய் நல்லைப் பதிக்கரசே
துன்ப மறியேன் சுகமறியேன் தொல்லை வினையும்
யானறியேன்
முன்பு மறியேன் பின்பறியேன் முழுதுமுண்மை
யெனுமுனியே. 1

முனியே! முனிவர் முழுமுதலே! மூர்க்களேனை
ஆண்டுகொண்ட
தனியே தன்னொப்பா ரில்லாத் தலைவா! சகமீரேமுக்கும்
இனியாய்! என்னை நீங்கா இறைவா! நல்லைக் குருமணியே!
புனிதா! போற்றி புண்ணியர்கள் நண்ணும் பொருளே
போற்றி! 2

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்

போற்றி யொரு பொல்லாப்பு மில்லை யென்ற
பூங்கழல்க ளவைபோற்றி புவியுள்ளோர்கள்
ஏற்றுகின்ற திருவடிக ளென்றும் போற்றி
எளியேனை யாண்டுகொண்ட கருணை போற்றி
சாற்றரிய மலர்ச்சோலை தயங்குகின்ற
தண்புனல்சேர் நல்லூரிற் குருவாய் வந்து
வீற்றிருந்தென் வினை தீர்த்த விமலா யுன்னை
வேராக எண்ணுதற்கு விதியுமுண்டோ. 3

உண்டோதா னுனைப்போல ஒருவரிந்த
உலகத்தில் உறுதிதந்தோ ருணர்ந்து பார்க்கில்
எண்டோள னாவாய்நீ என்னை யுன்னை
எவர்பிரித்துச் சொல்ல வல்லார் எந்தாய்! எந்தாய்!
வண்டோதை குறையாத வளஞ்சேர் நல்லைக்
குருமணியே! மவுனத்தின் வைப்பே! யுன்னைக்
கண்டோர்க்குங் குறையுண்டோ கலந்துகொண்டேன்
கள்ளுண்ட வண்டு போலாயி னேன். 4

ஆயுநான் மறை தேடியறியா வுன்னை .

யாரறிவா ரரும் பொன்னை மணியே முத்தே
மாயவுட லுண்மையென மதித்து வாடி

மயங்காம லடியேனை நல்லூர் தன்னில்
தோயுமருட் குருவாகிச் சொருபங் காட்டிச்
சுகம்பெறவே யிருத்தி வைத்தா யினியெனக்கு
வாயுமுண்டோ வணங்குதற்கு வழி வேறுண்டோ
வள்ளலே யுள்ளதைநீ வழித்து வாயே. 5

மலர் 5 : இதழ் 7—15-6-39

சொல்லு சிவமே

சொல்லு சிவமே சொல்லு சிவமே

சுகம் பெற மார்க்க மொன்று சொல்லு சிவமே

வெல்லும் பகை யொழியச் சொல்லு சிவமே

வேறு பொருளில்லை யென்று சொல்லு சிவமே

அல்லும் பகலுமறச் சொல்லு சிவமே

அன்பே சிவமென்று சொல்லு சிவமே

கல்லுங் கரையக் கவி சொல்லு சிவமே

காயமே கோயிலென்று சொல்லு சிவமே. 1

அல்லலற்று வாழ்வழி சொல்லு சிவமே

அகம்பிர மாஸ்மியென்று சொல்லு சிவமே

எல்லவர்க்கு நல்லனென்று சொல்லு சிவமே

எல்லாஞ் சிவன்செயலாய்ச் சொல்லு சிவமே

நில்லாதிவ் வாழ்வென்று சொல்லு சிவமே

நீயுநானு மொன்றென்று சொல்லு சிவமே

பொல்லாப்பிங் கில்லையென்று சொல்லு சிவமே

புத்தடியோம் நாங்களென்று சொல்லு சிவமே. 2

கொல்லாமை பெரிதென்று சொல்லு சிவமே
 கூசாமல் எவர் முன்னுஞ் செல்லு சிவமே
 நல்லோர் நடுவிருக்கச் சொல்லு சிவமே
 நாமே யனைத்துமென்று சொல்லு சிவமே
 உல்லாசமா யெங்குஞ் செல்லு சிவமே
 உண்மை முழுதுமென்று சொல்லு சிவமே
 கல்லார்க்குங் கதியென்று சொல்லு சிவமே
 கட்டி மனத்தையாளச் சொல்லு சிவமே.

3

மலர் 5: இதழ் 8—17-7-39

எழில் நல்லை வாசன்

இராகம்—இந்தோளம். தாளம்—ஆதி

பல்லவி

எங்கள் குருநாதன் எழில் நல்லைவாசன்
 இங்கும் அங்கும் எங்கும் பிரகாசன் (எங்)

அநுபல்லவி

மங்கள கரமான வாக்யப்ர சாதன்
 மாறாத மௌன தியானப்ர வேசன் (எங்)

சரணம்

அன்பர்கள் சகாயன் ஆனந்தசாகரன்
 அல்லும் பகலும் நல்லை வீதியிற் சேகரன்
 என்பிழை யாவும் பொறுத்தெனை யாண்டவன்
 இரவும் பகலுமெந்தன் மனத்தினில் தாண்டவன் (எங்)

வஞ்சம் பொறாமை கோபம் வைத்திடும் மாந்தர்க்கும்
 அஞ்சாதே யென்றருளை யீந்திடுஞ் சுதந்திரன்
 கஞ்ச மலர்ப்பதத்தைக் கனவிலும் மறவோர்க்குப்
 பஞ்சா மிர்தம்போ நெஞ்சிற் பண்புட னினிப்பவன்

(எங்)

மலர் 5: இதழ் 6—17-8-39

எங்களை யாள் குருநாதா

இராகம்—சஹானு. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

எங்களை யாள் குரு நாதா—நின்
இணையடி பணிந்திட வரந் தாதா

சரணம்

செந்நெலும் கன்னலும் செறியும்நல் லாராய்
செல்லப்ப னென்னுந் திருப்பெயர்க் குடையாய்
அன்னைபி தாக்குரு தெய்வமு மானாய்
அண்டிவிந் தேனெனை யனுதினம் காப்பாய். (எங்)

உல்லாசமான நடையுடை யோனே
உன்போ லொருவர் உலகினிற் கிடையார்
எல்லாம் வல்லவர் செயலையா ரறிவா
ரேத்தி யேத்தித் தொழ வெனைக் குறியாய். (எங்)

பித்த னென்றுபலர் பேசிய திறத்தாய்
பெற்றி பிறரா லறியொணுத் தரத்தாய்
அத்தனே யுனக்கே யபய மபயம்
ஆருக்கு மினிமே லெனக்கென்ன பயம். (எங்)

கண்டபத்து

(நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா)

பொறி வழியே போய்ப்புகுந்து புலம்பித் திரிவேளை
 நெறிவழியே நிறுத்தி நீயே நா நென்றுரைத்த
 பெரியவனைப் பித்தனெனப் பிறர் பேசும் பெருமாளைச்
 செறி பொழில்சூழ் நல்லை நகர்த் தேரடியிற் கண்டேனே. 1

தந்தை தாய் மைந்தர் தமர்தார மென்றடியேன்
 பந்தத்துட் பட்டுப் பாழாகப் போகாமே
 சிந்தை தெளிவித்துச் சீரடியார் நடுவைத்த
 எந்தை பெருமாளை யிலங்கு. நல்லைக் கண்டேனே. 2

தேகமே மெய்யென்று சிதடனாய்த் திரிவேளை
 மோக மறுத்தாண்ட முழுமுதலை மொய்குழலாள்
 பாகம் மறைத்துப் பரிந்துவந்த பாக்கியத்தை
 நாகமலர் சொரியும் நல்லைநகர்க் கண்டேனே. 3

இருவினையான் மதிமயங்கி யிடர்ப்பட்டுக் கிடப்பேனைக்
 கருணையினு லாண்டுகொள்ளக் கடவுடிரு வுளங்கொண்டு
 அருள்மேனி தாங்கி யவனியிலே வந்தாளைத்
 திருவாமும் நல்லைநகர்த் தேரடியிற் கண்டேனே. 4

காட்டிலே காளியுடன் கூத்தாடுங் கண்ணுதலோன்
 நாட்டிலே ஞானகுருவாய் நயந்துவந்து
 மீட்டா னவன்றன் விரையார் மலரடியை
 மாட்சிமைசேர் நல்லைத்தேர் மாணடியிற் கண்டேனே. 5

மாலயனுந் தேடி யறியா மலரடிகள்
 கோலவருட் குருவாய்க் குவலயத்தி லேபோந்து
 சாலப்பெரும் பகையைத் தானீக்கி யாண்டாளை
 ஞாலம்புகழு நல்லைத் தேரடியிற் கண்டேனே. 6

நானாரென் னுள்ளமா ரெனநாடு மெய்யடியார்
தானாக நின்றருள்செய் சங்கரனே தாரணியிற்
கோனாக வந்தாண்டான் குளிரார் திருவடியைத்
தேனார் பொழில் நல்லைத் தேரடியிற் கண்டேனே. 7

எட்டு மிரண்டு மறியா வெனக்கு நல்ல
பட்டமளிக்கப் பரிந்துவந்த மெய்ப்பொருளை
வட்டஞ்சூழ்ந் தடிபரவும் மங்கைமார் கொண்டாடுஞ்
சிட்டர்வாழ் நல்லைநகர்த் தேரடியிற் கண்டேனே. 8

என்னையன்றி வேறென்று மில்லை யெனச்சொன்ன
அன்னையினு மன்புடைய வாசா னவனிதனிற்
கன்னலொடு செந்நெல் கழுகு கதவி பலா
மன்னுநல்லை மாநகரிற் தேரடியிற் கண்டேனே. 9

இரவுபக லற்ற ஏகாந்த வீட்டிலெனைப்
பரவிப் பணியவைத்த பரமன் குருவாகிச்
சரண கமலமலர் தலைதனிலே வைத்தவனைக்
குரவு மலர்குறையாக் குளிர்நல்லைக் கண்டேனே. 10

மலர் 5: இதழ் 11-17-10-39
12-16-11-39

சிவதொண்டன் வாழ்த்து

வெண்பா

செல்வச் சிவதொண்டன் சீரடி யார்தங்கள்
நல்லமனக் கோயில்கொண்ட நாளிதுவால்—எல்லவரும்
தீர்த்திங்களாடித் திரிகரணம் தூய்மை செய்மின்
பார்த்தவிட மெங்கும் பரம்.

அகவல்

ஓமெனுந் தாரகம் ஒண்முடி சமந்து
நாமெலாஞ் சிவனடி யாரென நவீன்று
ஆரறி வாரென வாசான் தந்த
சீரிய மந்திரம் சிந்தையிற் செபித்துச்
சிவநெறி வழுவாச் சிவதொண்ட னென்பவன்
பவவரு டத்துப் பன்னுமார் கழிமதி.
எவரு முவப்ப யாழ்ப்பா ணத்தில்
வண்ணை மாநகர் வைத்திய நாதன்
றன்னரு ளாலே தானவ தரித்தான் •
இன்னவன்,
வயதிற் சிறியன் மதியிற் பெரியன்
நியதி மார்க்க நிலையைக் கடவான்
சாந்தம் பொறுமை தயவுதன் னடக்கம்
வாய்ந்தவ னன்ப ரிதயமா மலரில்
ஏய்ந்தவன் போடு மினிது வளர்ந்தவன்
ஐந்தா மாண்டகன் றூரும் பருவம்
சந்தர நடையுடன் துலங்கு முங்கள்
மங்களம் பொலியும் மாளிகை தனக்குத்
திங்கள் தோறும் சிறப்புடன் வருவான்
அங்கவன் றன்னை யார்வமொ டனைத்துத்
துங்கநீ றணிந்து சொர்ணத்தா லாய
பூம்பட் டாடை பொலிவுறப் புனைந்துடுத்து
ஆம்பொருள் வழங்கி யகமகிழ் வித்து
நாம் மென்று,
நாத கீத வாத்தியம் முழங்கக்
காத லாற்கசிந் தாடல்நம் கடனே

கலிவிருத்தம்

தாரகத்தனி மந்திர மோதியே
பாரகத்திற் பணிசெய் சிவதொண்டன்
ஏர கத்தடி யாரக மேகுவான்
நீர கத்துட னேர்பெறு திங்களில்.

மலர் 6 : இதழ் 1—16-12-39

திருவுந்தி

சிவனடியார்கள் சீராய் வளர்க்கும்
சிவதொண்டன் வந்தானென் றுந்தீபற
சிவமே நாமென் றுந்தீபற. 1

பவவரு டத்துப் பன்னுமார் கழிமதி
சிவதொண்டன் வந்தானென் றுந்தீபற
தீவினை யில்லையென் றுந்தீபற. 2

பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றான் வந்தானென் றுந்தீபற
நித்தியா னந்தனென் றுந்தீபற. 3

மனத்துக்கண் மாசிலா மாதவத் தோர்தம்
இனத்தவன் வந்தானென் றுந்தீபற
ஈடேறி னேமென் றுந்தீபற. 4

அறவாழி அந்தணன் றுள்சேர்ந்த தொண்டன்
பிறவா னிறவானென் றுந்தீபற
பிரமமே நாமென் றுந்தீபற. 5

மலர் 6 : இதழ் 1—16-12-39

திருவருள் காப்பாம்

அத்துவி தப்பொருள் காப்பாம்—எனக்
கடியார்க ளென்றென்றுங் காப்பாம்
சித்தரும் தேவரும் காப்பாம்—எந்தன்
சித்தத் திலங்கும் திருவருள் காப்பாம். 1

அட்ட வசக்களும் காப்பாம்—எனக்
காணந்த மான பராபரங் காப்பாம்
எட்டுத் திசைகளும் காப்பாம்—எனக்
கெங்கும் நிறைந்த சிவசக்தி காப்பாம். 2

பிராண னபானனுங் காப்பாம்—என்னைப்
பிரியா திருக்கும் பிரணவங் காப்பாம்
அராவணி வேணியன் காப்பாம்—எனக்
கருளை அளிக்கும் குருபரன் காப்பாம். 3

பஞ்சப் புலன்களும் காப்பாம்—என்னைப்
பரவு மடியவ ரனுதினங் காப்பாம்
குஞ்சர முகத்தவன் காப்பாம்—நல்ல
குழந்தை வடிவேலன் என்றென்றுங் காப்பாம். 4

சந்திர சூரியர் காப்பாம்—எங்கும்
தங்கு முயிர்க ளனைத்துமென் காப்பாம்
மந்திரந் தந்திரங் காப்பாம்—நான்கு
மறைகள் சிவாகமம் மாநிலங் காப்பாம். (அத்து) 5

திருவம்மாளை .

ஐயடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

அரியயனுந் தேடி யறியாத் திருப்பாதம்
பெரிய புவ னத்திடையே பேயேனை யாண்ட
உரிமை நினைந்துருகி யுள்ளத் துவகை பொங்க
இரு விழியும் நீரிறைப்ப விரவுபக லேத்தி
அரியதிருப் புகழையே அறையுதுங்கா ணம்மராய். 1

ஆட வெடுத்த அடித்தா மரைபரவி
வேடம் பொலிய விரைந்துவந்த மெய்யடியார்
தாடலைமேற் கொண்டு சற்குருவைப் போற்றி
நாடறிய வென்னை நல்ல தொண்டு செய்யவைத்த
கேடறியாத் திருவடியே கிளத்துதுங்கா ணம்மராய். 2

பாதிமதி சூடிப் பவளம்போன் மேனியிலே
பூதி யணிந்து புதுக்கொன்றைப் பூச்சூடிப்
பாதியுரு பெண்ணுகிப் பல்கோடி பூத கணம்
வீதியிலே சூழ விளையாடும் மெய்ப்பொருளை
ஆதி பகவனையே யன்பு செய்வோ மம்மராய். 3

விடையேறு மெய்ப்பொருளை விண்ணோர் பெருமானைக்
கடையேனை யாண்டுகொண்ட கருணைத் திருவுருவைத்
தடையேது மில்லாத தத்துவனைத் தாகாக
அடியேனை ஐம்புலனு மறியாத வித்தகனைப்
படிமீதிற் பாடிப் பணியுதுங்கா ணம்மராய். 4

வேதம் வகுத்தானே வேதத்தி னுட்பொருளைப்
பாதந் தொழுவார்கள் பாக்கியத்தைப் பச்சைமால்
பேதந் தவிர்த்தாண்ட பிஞ்ஞுகனைப் பிறப்பிலியை
மாதவி புன்னை மெளவல் வளர்ந்தோங்கு நல்லூரில்
பாதம் பரவிநாம் பாடு துங்கா ணம்மராய். 5

உயிருக் குயிராகி யுள்சுவா ருள்ளத்தே
 பயிலுந் திருவுருவைப் பற்றற்றூர்க் குறுதுணையைக்
 கயிலைப் பதியானைக் காளகண்டங் கொண்டவனை
 மயிலைப் பொருவுமையாண் மருவுதிருப் பாதியனைத்
 துயிலை வறநீக்கித் தோத்தரிப்போ மம்மானாய்.

6

மலர் 6 : இதழ் 2—14-1-40
 3—13-2-40

நல்லைப்பதிக் கரசே

- நல்லைப் பதிக்கரசே! நல்லைப் பதிக்கரசே!
 நல்ல வழிகாட்டி நாயேனை யாண்டிடடா. 1
- கல்லை நிகர்த்தமனங் கரையவருள் தந்திட்டா
 எல்லையில்லா விற்பத்தே யெனையிருத்தி வைத்திடடா. 2
- ஆன்மாவை நித்தியமென் றறிய வரந் தந்திட்டா
 வீண்பா வனையெல்லாம் விலக்க வருள் தாடா. 3
- மாயப் பிணியகல மருந்தெனக்குத் தந்திடடா
 காயங் குலையுமுன்னர்க் காண வருள்தாடா. 4
- சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டிடடா
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டிடடா. 5
- எல்லா ரையுமீச னிடத்திலே காட்டிடடா
 எல்லாரு மீச னிடத்திலே காட்டிடடா. 6
- கொல்லா வரமெனக்குக் குவலயத்தில் வேணுமெடா
 எல்லா ரிடத்துமன்பாய் இருப்பதெனக் கிச்சையடா. 7
- என்றும் மறவா வரமெனக்கு வேணுமெடா
 குன்றுபோ னிற்கக் குருவே வரந்தாடா. 8

மலர் 6 : இதழ் 4—14-3-40

சிவனடியார்

வெண்பா

நாற்றிசை யுஞ்சென்று நல்ல சிவதொண்டன்
ஏற்றிவரு மீச னிணையடியைப்—போற்றிச்
சிவனடியார் நாமென்று திங்கடொறுஞ் சொல்லு
மவனை மறவா தகம். 1

அகந்தாய்மை வேண்டுமுய ரைந்தெழுத்தை நெஞ்சி
லுகந்துரைக்க வேண்டுமொழி யாமற்—சுகந்தனிலே
வேள்வியும் வேண்டுமோ வேறாய்க் கடவுளுண்டோ
தாழ்வுண்டோ தொண்டர் தமக்கு. 2

தானான சற்குருவைத் தான்போற் றிடுஞ்செல்வக்
கோனஞ் சிவதொண்டன் கொண்டுவருந்—தேனார்ந்த
கட்டுரையைக் கண்டு களிக்குஞ் சிவனடியார்
நட்பே நலனளிக்கும் நாடு. 3

நாடுவார் நாட்டிலே நல்லமழை பெய்யுந்
தேடுவார் சிந்தையிலே தித்திக்கும்—பாடுவார்
பாவமெல்லாம் போக்கும் பலஞான மாக்குமே
சீவன் சிவமென்று தெளி. 4

தெளியவழி காட்டுஞ் சிவதொண்ட னன்பாற்
பொழியுங் கவிமாரி போதம்—வெளியாக்கி
வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் வேறல்ல வென்றுலகில்
நாதாந்தங் காட்டும் நமக்கு. 5

முழுவதும் உண்மை

பல்லவி

முழுவதும் உண்மை யென்று
மோனமுனி சொன்னான்று. (முழு)

அநுபல்லவி

பழுதொன்று மில்லை யென்று .
பண்ணுவாய் சிவதொண்டு. (முழு)

சரணம்

ஒழிந்து போகும் பிறவி
அழிந்து போம் பழிபாவம்
எழுந்திரு விழித்துக் கொள்
எல்லாம் உனக்கு வெற்றி. (முழு) 1

தளர்ந்துபோ காதே குரு
சாற்றிய ஞான மொழி
தெளிந்து கொண்டாற் சீவன்
சிவனைனக் காணலாம். (முழு) 2

சொல்லித் துதிக்கும் யோக
சுவாமியைத் தினங் காக்கும்
செல்வன் திருப் பாதமே
யல்லும் பகலுந் துணை. (முழு) 3

உண்மை முழுதும்

வெண்பா

உண்மை முழுதுமென ஓதுமொரு மொழியால்
என்னை மறந்தேன் இடரகன்றேன்—பின்னையிங்கோ
ராச்ச ரியங்காணென் அண்டபிண்ட மெல்லாமே
போச்சுதொன் றுகப் புகழ்.

1

ஆறும் குளனும் அருவரையுஞ் சோலைகளுஞ்
சேரு மிலங்கைச் சிவனடியீர்—கூறுஞ்
சிவதொண்டனைக் காக்கச் சிந்தைவேண் டாவோ
அவற்குத் துணையார் அறை.

2

கன்னலொடு செந்நெல் கதலி கமுகுபலா
மன்னு மிலங்கையில்வாழ் மாந்தர்காள்—இன்னும்
சிவதொண்டன் தொண்டில்மனஞ் செல்லா திருந்தால்
அவனை யோம்புவரார் அறை.

3

செல்வர்க் கழகு செழுங்கிளை தாங்கலென
நல்லொவை முன்னாள் னவின்றனளாற்—செல்வச்
சிவனடியீர் தொண்டதனைச் செய்யத் தவறாதீர்
கவனஞ் செலுத்துவீர் காப்பு.

4